

Nr 1 2004

GENESIS

**Skapelsetroende
fick inte Nobel-
priset!**

**Det mentala
filtret**

**Skapelse, evolution och den
molekylära revolutionen**

REDAKTÖR OCH LAYOUT

Erik Österlund, tel 0582/165 75, 150 70
PI 5062 B, 694 92 HALLSBERG.
E-mail: erik.osterlund@elgon.se

ANSVARIG UTGIVARE

Anders Gärdeborn. Tel 021/221 81

Respektive artikelförfattares åsikter behövs
ej nödvändigtvis överensstämma med
redaktionen.

PRENUMERATION

"Genesis" utkommer med 4 nr/år. Man
prenumererar genom att sätta in 130 kr på
föreningens postgiro (95 kr för studerande).

LÖSNUMMERPRIS: 35,- kr

Föreningen GENESIS

Vetenskap Ursprung Skapelsetro

Föreningen GENESIS är en allkristen
sammanslutning som främjar spridandet av
böcker, broschyrer och annan information
som stöder skapelsetron. Vi granskar
och presenterar material som belyser
utvecklingslärans karaktär och konsekvenser.
Föreningen vill verka för en kristen
grundsyn på vetenskaperna och för att den
bibliska synen får komma till tals i skola
och samhälle.

Internetadress: www.genesis.nu

STYRELSE:

Tomas Widholm, ordf
Ingegerd Carlsson
Mats Molén
Anette Gustafsson
Stefan Halldorf
Joakim Linder
Marcus Rosander

Anders Gärdeborn (suppl)
Bengt Halldorf, kassör (suppl)
Sebastian Ibstedt (suppl)
Lennart Ohlsson
Katrín Rehnström (suppl)

MEDLEMSKAP

Stöd detta viktiga arbete genom medlemskap!
Begär föreningens stadgar.

FÖRENINGSDRESS

Föreningen Genesis, Vetenskap Ursprung Skapelsetro
c/o Anders Gärdeborn, Krakas väg 56, 72355
Västerås. Tel 021/221 81

Manus och tips till tidningen skickas till:
GENESIS, c/o Erik Österlund,
PI 5062 B, 694 92 HALLSBERG

Postgiro:

29 55 88-8 (Sverige)
2 92 15 61 (Danmark)
800011-70845334 (Finland)
7877.08.18744 (Norge)

Tryck: Norra Skåne Offset, Hässleholm

GENESIS trycks på miljövänligt papper

Titelbild: Geologiska lager sägs visa på mil-
jontals år av historia. Men fakta tyder på annat.
Foto: Erik Österlund.

ISSN 0284-5237

Rättfärdigt handlande

Rätt och fel. Alla människor har
någon slags uppfattning om vad
som är rätt och fel. Och alla menar
vi innerst inne att det är rätt och
riktigt att välja vad man gör efter dessa
normer.

Var kommer dessa normer ifrån? Ja, inte
är det något vi anstränger för att presentera
i punktform för oss själva och andra. De
finns där i vårt inre och tränger upp till
ytan om vi bara tillåter det. Samvetet kallas
det ibland.

Men samvetet kan matas med rättnä-
ringsämnen eller det kan ignoreras eller
påtvingas normer. Finns det då normer
som alltid är de riktiga? Den här världen är
skapad med sådana. När någon vill undvika
Skaparens normer i Bibeln händer det att
man "flummigt" hänvisar till kärleken som
inte skadar någon. Man vad är detta om inte
Bibelns grundläggande budskap.

Det finns många regler i Bibeln och de
har alla samma syfte, att hjälpa oss att leva,
att handla riktigt, att handla rätt. Många
regler finns där också för att avslöja oss och
vårt misslyckande. Det misslyckande som
det innebär att vilja leva utan Skaparens
gemenskap och hjälp. Det skall hjälpa oss
till ödmjukhet och insikt av vårt beroende
av Gud.

Det Gud tycker om är att vi uttrycker

denna insikt och detta vårt beroende genom
att bestämma oss för att vilja leva ut det vi
förstår är rätt och riktigt.

En grundläggande regel är att handla
mot andra som vi själva skulle bli behand-
lade. Att inse att vi är uppskattade av Gud
som vi är och därför se på andra med
uppskattning, precis som Gud gör, men
framför allt se på Gud på det sättet, vårt
ursprung.

Det är viktigt att behandla andra män-
niskor med respekt, rättvist och rättfärdigt.
Utan att ta hänsyn till person, om denne är
rik eller fattig, har anseende bland männis-
kor eller inte. Att handla så, inte låta bli att
handla, sätter avtryck i tidens gång även om
du tror att ingen ser det. Gud, historiens och
världens Herre ser det. Det har betydelse
vad du gör och vad du inte gör.

Var inte feg! Var inte rädd! det finns
alltför många fega, som inte vågar följa
och handla efter det de innerst inne vet är
riktigt. Istället följer de påverkan av andra
som skrämmer dem med än det ena och än
det andra. Bemöda dig istället om att följa
Gud som inte skrämmer dig. Han förlåter
dig istället då du misslyckats att handla
rätt och ger dig en ny chans. Varje dag ger
många nya chanser! Ta dem!

CRS Van Andel forskningscenter Erik Österlund.....	4
Många tidiga fossilfynd Gunnel Molén.....	7
Skapelsetroende fick inte Nobelpriset Mats Molén.....	10
Skapelse, evolution och molekylära revolutionen Kevin L Anderson ...	13
Förförelse av våra barn Bernt Lindstedt.....	15
DN också en "låtsaskritiker" Mats Molén.....	17
Bokrecensioner: Fria eller fälla; Dinosauriernas gåta	18-19
Nu talar Gud. Nu talat vi Gud Johan Stenberg.....	20
Början till en biblisk bild av människans ursprung Donald E Chittick...	21
Kortnytt Gunnel Molén	27

Förnya din prenumeration för 2004 NU!

130 kr (95 kr stud), pg 295588-8, till GENESIS

Ta det inbetalningskort som följer med denna tidning (eller ett på posten) och förnya din prenumeration på Genesis nu! Du försäkrar dig om att inte missa något nummer och du underlättar för oss som gör tidningen!

**ANTINGEN FINNS DET EN SKAPARE
ELLER OCKSÅ HAR VÄRLDEN KOMMIT TILL AV SIG SJÄLV
*Det finns inga andra alternativ!***

Den ställning du och andra tar i den frågan formar förståelsen av dig själv och din omgivning, av gott och ont, av sant och falskt.

Om man inte försvarar och står upp för Skaparen och Hans skapelse, finns det ingen grund för att tro på en återställelse av skapelsen och på människosläktets Frälsare, vars födelse till världen vi firar i juletid.

Hjälptill att sprida sanningen om skapelsen genom att prenumerera på

GENESIS

CRS Van Andel forskningscenter

En unik resurs

CRS forskningscenter i Chino Valley, Arizona

ERIK ÖSTERLUND

Meteoritregistreringarna sker här. Foton: Erik Österlund.

Stalaktitforskningen

Altsedan tillkomsten av CRS – Creation Research Society (ungefär Sammanslutningen för skapelsetroforskning) 1963 – insåg man att man behövde ett forskningscenter som hade sin utgångspunkt i det kreationistiska perspektivet och inte i det evolutionistiska. CRS ger ut tidskriften CRSQ (Creation Research Society Quarterly) i vilken förgranskade vetenskapliga artiklar publiceras. Man började snart också bygga upp ett forskningscenter, men under en devis som kan översättas ungefär ”pengar först, bygg sen”. Efter tjugo år tog man de första stegen till att köpa en bit land i nordvästra delen av Arizona. För 12 år sedan försåg Jay och Betty van Andel CRS med tillräckligt med pengar för att dagens forskningscenter skulle kunna

komma till stånd. Härifrån sköts också utgivningen av tidskriften CRSQ och annan litteratur.

I oktober 2003 besökte jag Arizona i biodlingsärenden. Jag passade också på att besöka CRS Van Andel forskningscenter i Chino Valley, 8 km norrut från centrum utefter Highway 89, på höger sida, om någon har vägarna förbi. Har ni det, titta absolut in. Arizona är ett fint semester mål och jämförelsevis inte alltför dyrt om man flyger t ex direkt från Frankfurt med Lufthansa till Phoenix. Jordens alla klimatzoner finns här och inte minst Grand Canyon.

Grand Canyon används av evolutionistiska geologer för att visa på evolutionens miljonåriga avlagringar. Sanningen är den att Grand Canyons tillkomst bäst förklaras av ett enormt

vattenflöde, vilket passar väl in i scenariot med en världsvid översvämning, Noas flod.

Föreståndaren John R Meyer tog emot mig och min biodlarkamrat. Det visade sig att Dr Meyer också varit biodlare en gång i tiden. Vi ”råkade” också komma precis då han skulle lämna över ledarskapet för forskningscentret till Dr Kevin Andersson. Så vi träffade Kevin och Diane Andersson också, och fick vara med på installationsbanketten, där jag också gav en hälsning från Föreningen Genesis.

Jag pekade bland annat på den myt som beskriver vackra blommors utveckling för att locka till sig pollinerande insekter, där honungsbina är de viktigaste på grund av att de gärna nästa gång flyger till en blomma av samma

De röda klipporna med tydliga gränser mellan geologiska lager finns i Sedona-området (och i Grand Canyon), inte långt från Chino Valley. Många äventyrs- och westernfilmer spelas in här. Området är också en utmaning för kristna då det kommit att locka till sig många New Age-intresserade.

Jerome, är en före detta spök- och gruvstad från westerntiden. Den har återigen blivit befolkad och restaureras, nu mest som turiststad. Den kallas också City in the sky, staden i himlen, då den ligger på en höjd med en vidunderlig utsikt över dalen nedanför.

art. De är s k blomtrogna. Och det ökar dramatiskt chansen att de ska ha med sig sig rätt sorts pollen och få till stånd en befruktning, överlevnad och riklig förekomst av växten ifråga. 80% av alla växter behöver pollinering för sin överlevnad och spridning. Bina behöver inga för människan vackra kronblad

En del av min hälsning från Föreningen Genesis till CRS vid installationen av den nye föreståndaren för forskningscentret var hämtat från grunden för den fysiska livet på jorden, växtlivet, och samspelet med pollinerande insekter som inte alls utvecklats pga ömsesidigt behov. Det förklaras bäst med att det designats för sin uppgift.

Installationsbanketten där bland annat Dr George Howe, botanist, talade, och där jag själv gav en hälsning från Föreningen Genesis.

Dr John Meyer, biolog, överlämnar "nyckeln" för CRS Van Andel Research Center till Dr Kevin Anderson, mikrobiolog.

Diane och Kevin Andersson tillsammans med John Meyer.

på blommorna. De lockas av hög sockerhalt på växtsaften, nektarn. Blommor är vackra för att de som kan uppfatta skönhet skall ha något att njuta av, Gud själv och vi människor som är Guds avbild.

På forskningscentret registrerar man bland annat ca 3000 meteoriter varje dygn. Man har också ett projekt på gång där man mäter hur snabbt stalaktiter bildas. Och det är mycket snabbare än vad som ofta sägs. Man har en gaskromatograf, bra ljusmikroskop och ett svepelektronmikroskop. Ett projekt man hoppas kunna slutföra snart är införskaffandet av ett forskningsteleskop. Man har redan ett undervisningsteleskop. Man tar också emot studiegrupper från skolor och liknande.

På internet kan du läsa mer om CRS på adressen:

<http://www.creationresearch.org/>

Här ses de geologiska lagren tydligt där man grävt för att göra plats för vägsträckningen.

Många tidiga fossilfynd

GUNNEL MOLÉN

Ediacaraperioden är en term inom geologin, som representerar lagren närmast under kambrium. Den är uppkallad efter fyndorten Ediacara i Australien, där de tätaste fyndplatserna och kanske de mest välbevarade fossilen finns. Fynd från den här perioden har annars påträffats över hela världen. De närmaste ediacara-lagren för oss här i Sverige är Varangerhalvön i nordöstra Norge.

Nya överraskande fynd

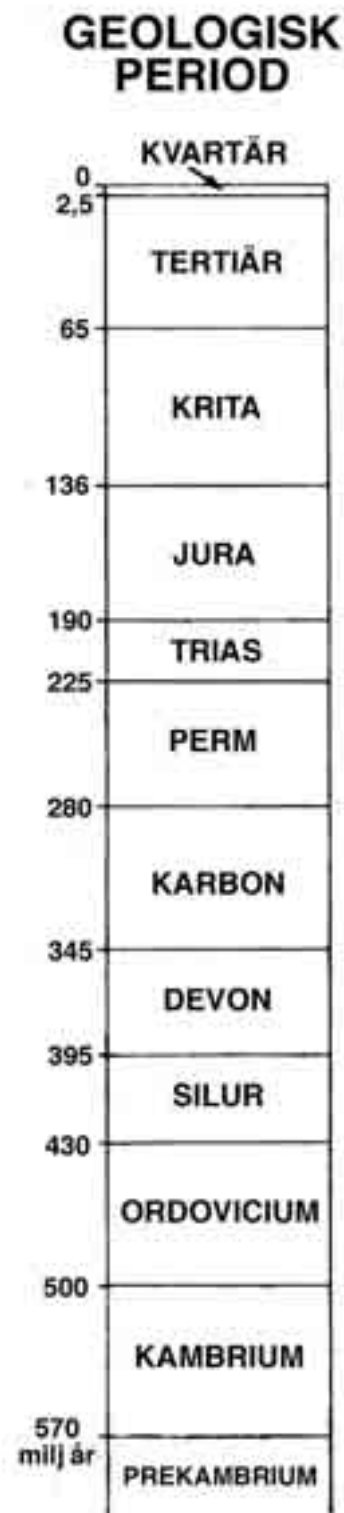
Nu har nya, överraskande fynd gjorts i Newfoundland i östra Kanada. Då forskarna sökte djupare ned i lagren än tidigare fynd, i tron att kanske skulle hitta enklare livsformer, hittade man istället flercelliga organismer med större komplexitet än väntat. Dessa nya fynd var dessutom betydligt större - två meter långa - än tidigare fynd från Ediacara-perioden. Fossilerna låg begravda i vulkanisk aska, daterad enligt evolutionsteorin till 580 miljoner år.

Exakt vad ediacarafaunan representerade för organismer är inte klarlagt av forskarna. Många av de tidigare fynden liknar moderna djur som maneter, koralldjur, ringmaskar, leddjur och tagghudingar. De har därför ofta betraktats som fossil av välkända flercelliga djurgrupper. Nu funderar man dock på om det rör sig om helt utdöda utvecklingslinjer, bland annat därför att man inte sett några tecken på fossilen att de varit rörliga. Vissa fossil från ediacarafaunan kallas petaloorganismer eller bladorganismer. Och då man ser Nationalencyklopedins upptecknade bilder av dessa liknar de mest stora blad. Någon har till och med fått namnet "bladlik form". Hur väl dessa stämmer med hur de såg ut i verkligheten är dessvärre inte lätt att veta, inte heller hur mycket som saknas hos de fossil man hittat. Fossil är och förblir, ett mer eller mindre bristfälligt material att studera. Men bland det enda och ändå kanske mest tillförlitliga då vi vill skapa oss en bild av hur forntiden såg ut.

Spårfossil och alger

Andra fynd från Ediacara-perioden är spårfossil och alger. Spårfossil kallas bland annat fossila gång-, kryp- och grävspår efter olika organismers aktivitet. Det kan också vara spår efter stillasittande djur, boningsrör och andra konstruktioner, liksom spår efter borrarande organismer. Även ätspår och koproliter (fossil avföring) räknas hit. För några år sedan hittade man fossil spillning i några skotska klippor som daterats till 600 miljoner år, fossil som tyder på en fauna med ett fungerande matspjälkningssystem. Spårfossil förekommer i stor mångfald i kambriska lager, men en del typer uppträder även i lager som daterats till tiotals miljoner år äldre.

För några år sedan presenterade den tyske paleontologen Seilacher ett fynd med troliga fossila maskgångar i indiska klippor, som enligt evolutionsteorin är miljardtals år gammal havsbotten. Den höga åldern gör att fynden helt förkastas som maskgångar av vissa forskare, som istället ser dem som förstenade lersprickor. Även Seilacher själv (expert inom området) menar att det ter sig osannolikt att det rör sig om maskgångar på grund av åldern, men säger sig inte ha någon annan förklaring. Självklart kan det röra sig om lersprickor, men frågan är om den högt uppdaterade åldern får utgöra färgade glasögon vid bedömningen, och vad man skulle ha klassificerat fynden som, om man inte vetat något om åldern.

En geologisk tidskala med evolutionära åldersberäkningar. Den äldre delen av perioden vendium (610-590 miljoner år före nutid) är som vi ser av tidskalan ovan en del av det som kallas Prekambrium. Det är den perioden som bl a nämns i denna artikel.

Den äldre delen av perioden vendium (610 -590 miljoner år före nutid) har fått sitt namn "varanger" efter Varangerhalvön i nordöstra Norge, med många prekambrisk klippor. (Vy från Varangerhalvön. Foto: Mats Molén.)

Spårfossil i sedimenterad havsbotten från Varangerhalvön. (Foto: Mats Molén.)

Teorier får styra

Ett exempel på detta är då en australisk student gick med en - som han själv var säker på - fossil belemnit (en typ av bläckfisk), till en expert på området för att få hjälp med artbenämningen. Det uppstod dock ett missförstånd om i vilka klippor fossilet hittats, och efter att noga ha undersökt fossilet förklarade experten, till studentens förvåning att det bara rörde sig om en järnutfällning. Men då missförståndet om fyndplatsen klarlagts bad forskaren att på nytt få se fyndet. Han undersökte det på nytt noggrant, säger han att det verkligen är en belemnit, ett väldigt fint exemplar dessutom med välbevarade detaljer. Forskaren kände väl till geologin i de klippor han först trodde fossilet kom ifrån, och visste att det (enligt evolutionsteorin) var fel ålder för belemniter. Säkerligen var han

själv inte medveten om att han lät en redan uttänkt teori styra sin undersökning av fossilet, istället för att enbart se på de fakta han höll i sin hand. Ett exempel från det lilla sammanhanget, som tyvärr är alltför vanligt även i de stora forskarsammanhangen. (Se *Creation Ex Nihilo* 2000 vol 22 nr 1.)

Det kanske bör påpekas att de allra flesta forskare inte är ute efter att luras utan oftast, liksom forskaren ovan, är närmast omedvetna hur de låter sig styras av färdiga teorier istället för fakta. Ibland kanske man undanlåter att se ganska klara fakta man har för ögonen, medan man i andra fall gärna tyder tämligen otydliga strukturer till något man gärna skulle vilja se där. Eller som i Seilachers fall, ser det mest sannolika som osannolikt, eftersom det inte stämmer, vare sig med gängse eller

egna teorier. Självkänt är detta fallgrop där även den skapelsetroende kan snubbla och falla.

Prekambrium

Tillbaka till ediacara-fossilerna så har det präglats en ny term - vendozoer - som en ny benämning på dessa, djupt i de sedimentära lagren begrävda organsimerna. Termen kommer efter det nyligen etablerade begreppet vendium, det geologiska system eller den lagerföljd som bildades under denna period. Namnet föreslogs av den sovjetiske geologen Sokolov redan 1952, men etablerades internationellt först på 1980-talet. Det är också namnet på den geologiska period, cirka 610–570 miljoner år före nutid (enligt evolutionsteorin och den geologiska tidsskalan) och i vilken ediacara representerar de översta lagren.

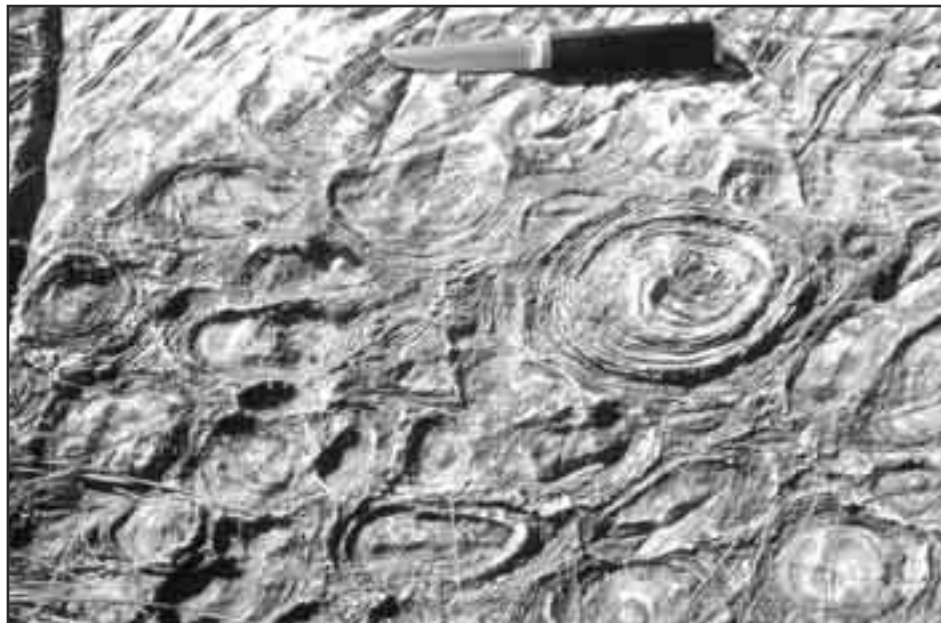
Då man åsyftar lagren under kambrium används mest termen prekambrium. Detta är då ett betydligt vidare begrepp, som enligt evolutionsteorin representerar det geologiska tidsavsnitt som inleddes då jordens bildades och sträcker sig fram till perioden kambrium för cirka 570 miljoner år sedan. Exakt var gränsen mot kambrium ligger diskuteras dock, och något olika tidsbegrepp förekommer i olika litteratur och olika delar av världen. (Det gäller för övrigt flera av lagergränserna. Även olika namn förekommer på de olika tidsperioderna.)

De flesta prekambriiska fossil, i lagren djupare ned än vendium utgörs av mikrofossil och stromatoliter, ett slags sedimentstrukturer som enligt de flesta paleontologer byggts upp av någon form av alger. De kan variera i storlek från några millimeter till flera meter, de äldsta daterade till 3500 miljoner år. En viss disussion råder dock om vad de egentligen representerar, och tanken har förts fram att det endast är sedimentära strukturer, som bildats då lagren avsatts. Här i Sverige finns prekambriiska klippor med stromatoliter i Vitgrundet utanför Kalix i Bottenvikens skärgård.

Prekambrium enligt Första Mosebok

Även om alltför få fossil börjar dyka upp i lagren närmast under kambrium, så kvarstår det faktum att de flesta prekambriiska klippor inte innehåller några fossil. Detta stämmer väl med skapelsetroende forskares syn att dessa till största delen bildades före Noas flod. Många redan vid tredje skapelsedagen då Gud skiljde land och vatten åt (1 Mos 1:9-10). När landet höjdes upp ur havet kan vissa bergarter ha omvandlats till så kallade metamorfa bergarter, som innebär att de omvandlats i jordskorpan på grund av ändrade tryck- och temperaturförhållanden. Sand och lera bör då ha spolats ned av det nedströmmande vattnet och lagt sig på havsbotten, och de sediment som då bildades kan vara många av de klippor vi idag kallar prekambriiska.

Men något högre växt- eller djurliv som kunde omvandlas till fossil fanns då, enligt Bibeln ännu inte. De skapades först senare. (När bakterier och dylikt skapades vet vi inget säkert om. Som exempelvis de cyanobakte-

Fossila alger - eller bara geologiska strukturer i klippan? Stromatoliter i prekambriiska klippor i Vitgrundet i Bottenvikens skärgård. (Foto: Mats Molén.)

Belemniter är en typ av bläckfisk, som bland annat finns i rikliga mängder som fossil i Ignaberger i Skåne. (Belemniterna är de sex avlånga, cigarrliknande föremålen, en sjunde har fallit bort, men avtrycket från den finns kvar. Foto: Mats Molén.)

rier, eller blågröna alger som många forskare tror ha byggt upp stromatoliterna.) De prekambriiska klippor som innehåller någon form av fossil bör ha bildats någonstans mellan skapelsen och floden, och vissa under översvämningens katastrofen vid Noas flod. Den geologiska tidsskalan är tolkad utifrån evolutionsteorin och kan inte överföras direkt till Bibelns historiebeteckning. Att dra en strikt gräns vid kambrium, och säga att endast lagren därifrån och uppåt avsattes under översvämningen vid Noas flod, och allting under från tiden dessförinnan är naturligtvis omöjligt. Men den typ av fossil man hittar

olika lager stämmer väl överens med den skapelsetroendes bild av geologin och hur de olika lagren uppkommit. Även dem man hittar djupt ned i de prekambriiska lagren, som exempelvis alger och bottenlevande havsorganismer och dess olika spår i ediacara- och vendiumlagren just under kambrium.

Källor: Fenton & Fenton "The Fossil book" Doubleday London 1989. GSA Today 1998 vol 8 febr sid 1-6. Nationalencyklopedin Bokförlaget Bra Böcker AB 1998. Nature 1998 vol 39 febr 5 sid 529-530. New Scientist 1997 vol 156 dec 13 sid 20, 1998 vol 157 febr 14 sid 21, 1998 vol 160 okt 10 sid 6 och 2003 vol 177 jan 11 sid 13. Science 2002 vol 295 sid 1209-1210 och 2003 vol 299 jan 17 sid 311. www.ucmp.berkeley.edu/vendian/critters.html

Skapelsetroende fick inte Nobelpriset !

MATS MOLÉN

Nobelpriset i fysiologi och medicin 2003 blev kanske det som diskuterats mest av alla nobelpris någonsin, förutom kanske vissa fredspris som väckt ont blod hos många. Priset var för upptäckten av magnetscannern (MRI-scannern), som kan scanna levande vävnad och ge en tredimensionell bild av kroppen så man ser var olika skador finns.

Raymond D Damadian, skapelsetroende forskare som stöder Institute for Creation Research (ICR), gick ut i helsidesannonser i tidningar i Sverige och andra länder, och berättade varför han borde ha fått Nobelpriset. Damadian uppmärksammades under ett förvånansvärt långt och positivt inlägg i den direktsända nobelprisgalan i TV. Damadian kanske åtminstone borde fått dela priset med de två som redan fick det (Paul C Lauterbur och Peter Mansfield)...

Damadians meriter

Damadian är förmodligen inte så värst intresserad av prissumman för Nobelpriset, för han är redan helt "tät" (vi skulle haft någon sådan som sponsrade skapelsearbetet i Sverige... - se nedan), utan han var kanske mer intresserad av att en skapelsetroende skulle få priset någon gång när han gick ut med sina annonser. Mer troligt är kanske att han kände sig förbigången, kanske för att han var skapelsetroende, vilket hänt honom även tidigare och han under lång tid har fått kämpa sig fram till seger (se mer nedan).

Damadian har fått flera topp-priser för upptäckten av MRI-scannern, t ex US National Medal of Technology, Lincoln-Edison-priset, och han finns med i "Hall of Fame" bland de stora upptäckarna Alexander Graham Bell och bröderna Wright. Han har patentet för den första fungerande MRI-scannern, plus 56 andra patent som förbättrar samma uppfinning.

Dr Damadians medalj som han fick av president Reagan. Foto: AiG

Vad anser andra forskare/institut om Damadian?

De flesta verkar vara positiva till Damadian (även de som inte gillar honom personligen...), och menar att han åtminstone skulle varit delaktig av nobelpriset.

I april 2001 ansåg t ex MIT att Damadian upptäckte MRI-scannern. Damadian fick det årliga priset på \$500,000 för sin upptäckt ("the world's largest single cash prize for invention"). (Se <http://web.mit.edu/invent/n-pressreleases/n-press-01LAA.html>).

En grupp svenska uppfinnare gav Damadian ett "alternativt" nobelpris. Prof emeritus Anders Hemmingsson, pionjären när det gäller MRI-scanner i Sverige, menade att Damadian skulle fått del av priset.

Tidskriften Scientific American (vol 289, dec 2003, sid 19) skrev att det verkade vara ett medvetet "slag i ansiktet" på Damadian, eftersom de inte gav honom den tredje platsen som fanns

ledig för Nobelpriset. De menade också att det var anmärkningsvärt att man inte ens nämnde Damadian när man skrev om vilka som bidragit till upptäckten av MRI-scannern. De undrade om nobelpriskommittén ignorerade Damadian därför att han lämnade det akademiska livet och i stället blev framgångsrik företagare, eller att de inte gillade att Damadian föreslog sig själv till priset, eller att han var kreationist som stödde Institute for Creation Research.

Om de som fick nobelpriset, Lauterbur och Mansfield, verkligen hade upptäckt MRI-scannern, kunde de ju ha stämt Damadian. De fick dock priset för de förbättringar de gjort på apparaten, och inte för själva upptäckten, vilket går emot Alfred Nobels testamente.

En del forskare anser dock att Damadian i princip inte gjort något viktigt. Man kan undra om det har något att göra med religion, att Damadian kanske lyckats vinna rätten att utnyttja sitt eget patent så att andra inte kan tjäna lika mycket pengar på hans arbete, eller något annat. Det finns enstaka forskare som skriver att "de flesta menar att Damadian inte skulle fått priset", men det är svårt att hitta namnen på dessa forskare.

Den svenske professorn Peter Stilpe(? Stavning?) menade att Damadian bara "påstod sig" ha uppfunnit något som var viktigt för MRI-scannern. Damadian hade, enligt Stilpe(?), i princip inte gjort något viktigt, utom att göra lite undersökningar på organiskt material i provrör. Damadians idé för MRI-scannern fungerade inte alls, och att den teknik som används idag använ-

Dr Damadian vid prototypen av sin MRI-scanner. Den första MR-bilden av en människas huvud gjordes med denna skanner 3 juli 1977. Prototypen förevisas numera på Smithsonian Institution's Hall of Medical Sciences, en utställningshall för viktiga medicinska upptäckter och uppfinningar. Foto: AiG.

Dr Damadian tillsammans med president Reagan. Foto: AiG

des faktiskt redan 956 i olika kemilaboratorier. Professor Lars-Olov Wahllund sade att Damadian ville publicera en artikel i Nature, men artikeln ansågs vara lite torr, och endast på detta refererade Lauterbur till Damadians arbete (Damadian publicerade dock en artikel i Science 1971, som de flesta hänvisar till...). Wahllund menade att Damadian inte uppfunnit något som gjorde att man kunde använda MRI-scannern för att göra bilder som gick att använda, och därför fick inte Damadian Nobelpriset.

(Vetenskapsradion, P1, 1/11 2003. En forskare (trippel-doktor...) kommenterade detta program på följande sätt:

Inte underligt att professorer avbildas som bubblande/klumpiga ("bumbling") idioter och ignoranta dårar. Det är därför så många filmer framställer dem som sådana. Nästan allt dessa professorer säger är fel.)

De från nobelpriskommittén som delat ut nobelpriset i fysiologi och medicin (Karolinska institutet) vill inte kommentera utnämningen förrän om 50 år, då arkiven öppnas för allmänheten.

Damadian vann ett mål mot General Electric 1997, efter att som "liten" person kämpat i mer än 15 år mot de stora jättarna, och fick då 125 miljoner US-dollar, och fick sedan betydande summor av en del andra tillverkare av MRI-scannern.

"Till sist Din fråga om kreationism och tro: Det framgår av testamentet att priset skall ges till den största upptäckten utan andra hänsynstagen. Jag har heller aldrig hört att man tagit någon annan hänsyn och har t ex inte hört om vare sig kreationism eller inte kreationism i något pris-sammanhang. Innan jag fick Ditt e-mail visste jag inte ens att

någon kunde tro att sådana saker skulle ha diskuterats eller efterforskats. Jag blev bara förvånad och har helt enkelt ej tänkt i de banorna. Därför är jag också övertygad om att kreationism eller ej inte har influerat prisen i fysiologi eller medicin. Var helt lugn på den punkten!"

Professor Hans Jörnvall, ständigt sekreterare i Nobelpriskommittén

Frågan är då – är kanske Jörnvall själv lurad? Kanske man har några hemliga överenskommelser, som inte ens den ständige sekreteraren vet något om? Kanske de som nominerar forskare till nobelpriset inte velat nämna Damadian, helt enkelt därför att han är skapelsetroende? Det går bara att spekulera om detta – och vi kan inte veta. Det vi säkert kan veta är: Att inte ens nämna Damadian, verkar oerhört konstigt i detta sammanhang.

Det finns dock en möjlighet att Damadian kan uppmärksammas för nobelpriset ett senare år, men en del reportrar undrar om inte de i Nobelpriskommittén är sura på Damadian eftersom han gått ut i helsidesannonser, och därför inte vill uppmärksamma honom antingen han är värd det eller inte (som en MRI-forskare i Texas nämnde). Det står dock inget i stadgarna till Nobelpriset att den som får priset måste vara en lättsam och ödmjuk person, vilket Damadian inte tycks vara... (Han har visst gjort många arga, genom att ha en slags New-York-aktiga "cowboy-mentalitet"...))

Rent generellt är det dock vanligt med diskriminering av skapelsetroende. Hundratal personer i USA har diskriminerats på sådant sätt att de dragit händelsen inför rätta. Otaliga andra har diskriminerats på sådant sätt att de inte kan överklaga. Även i Sverige är det vanligt med diskriminering, och man vill t o m förbjuda att man skall få ifrågasätta evolutionsteorin (det har redan förekommit på enskilda skolor eller i enskilda städer, t ex i Östersund...). Det sistnämnda är ett säkert tecken på att frågan om vårt ursprung är en religiös fråga, och inte en vetenskaplig fråga. När det gäller vetenskap så uppmuntar man ju till kritik, men här är det tvärtom. När undertecknad angrips i massmedia får jag ofta inte försvara mig (åtminstone inte lika mycket som andra), man talar illa bakom ryggen på mig och försöker stoppa min "framfart" (ofta får jag inte reda på detta förrän i efterhand) och när jag inte trott som andra har jag blivit utsedd till "Årets förvillare" (man kan hitta 100-tals eller 1000-tals fler fel i evolutionsböcker än

Utnämningen av årets uppfinnare i USA 1989, National Inventors' Hall of Fame. Dr Damadian är två från vänster. Foto: AiG.

de fåtal som prof Larhammar hittade i mitt alster "Vårt ursprung?", t ex den lärobok där det stod att de enda djur som kan flyga är fåglarna... (Spektrum Biologi för högstadiet)). Det finns många exempel på att elever och studenter fått "ej godkänt" därför att de inte trott på evolutionsteorin, och lärare har drivit med dem. Man förvränger då ofta eleverna ståndpunkt och säger att de svarar med religion, när det snarare är vetenskapliga brister man pekar på (OK – visst gör elever fel, men inte värre än läroböckerna där en viss tro presenteras som vetenskapliga fakta, men om en elev gör fel skall man rätta till felet och inte driva med dem...).

Det är helt klart – många evolutionister är rädda! De vågar inte ta en öppen debatt, och de hittar på alla möjliga svepskäl och förvrider fakta för att slippa stå till svars för det de verkligen tror på!

Diskrimineringen av skapelsetroende har en lång historia, och den pågår helt öppet på många platser. I USA finns det t o m en förening som skickar ut forskare som "vakthundar" över hela USA så fort någon ifrågasätter evolutionsteorin – NSCS – National Center for Science Education. (Prof Dan Larhammar och evolutionscentrum i Uppsala har en liknande roll här i Sverige, men inte på samma sätt som i USA.)

Som avslutning tar jag bara här ett par äldre citat, som visar hur det länge pågått och – som vi vet – fortfarande pågår diskriminering.

"... betyg och examina till universitetsstudenter som tror på skapelse och studerar naturvetenskap (skall dras in). Med andra ord, underkänn dem ... retroaktivt, om så behövs!"

Henry Zuidema 1984

"För att sammanfatta, skulle jag vilja säga: Ja, kreationism diskrimineras, men det är precis så det skall vara. Det är varje lärares och skolledares plikt att diskriminera ... alla som är anhängare av ... (kreationism). Jag är glad att denna typ av diskriminering äntligen börjar ta fart, och jag hoppas att den blir ännu mer slagkraftig och utbredd i framtiden."

John Patterson 1978

Mer info om Damadian finns t ex i tidskriften Creation Ex Nihilo, vol 16, nr 3, 1994, sid 35-37. Se: <http://www.answersingenesis.org/creation/v16/i3/science.asp>

Här finns alla patent Damadian har på MRI-scannern: <http://patft.uspto.gov/netacgi/nph-Parser?Sect1=PTO2&Sect2=HITOFF&p=2&u=/netacgi/search-bool.html&r=0&f=S&l=50&co1=AND&d=ptxt&s1=damadian.IN.ZZ.&Page=Next&OS=IN/damadian&RS=IN/damadian>

Se även:

<http://www.christianitytoday.com/ct/2003/140/51.0.html>

och New Scientist, vol 180, 18 oktober 2003, sid 5, "Nobel in defeat". □

Vill du ha grundläggande kunskaper i ursprungsfrågor?

I så fall är Vesa Annalas bok *Skapelsetro. intelligent design: två alternativ till utvecklingsläran* den bok du har sökt!

På ett kortfattat och begripligt sätt med hjälp av illustrationer förklaras grundläggande frågeställningar som har med ursprunget att göra.

Ämnen som *Vad är vetenskap?* och *Vad är vetenskaplig forskning?* diskuteras. Universums, livets, livsformernas och människans ursprung tas upp. Varför är skapelsetron och designteori överlägsna utvecklingsläran som ursprungsmodeller?

Bokens utgångspunkt är undervisningen i ursprungsfrågor i skolan. Boken vill erbjuda ett alternativ till av utvecklingsläran dominerad undervisning.

Med hjälp av exempel från skolböcker visas hur visibla vetenskapliga resonemang används i syfte att övertyga ungdomar om utvecklingslärans "sanningar". Varje kapitel (nio kapitel) följs av några (öppna) diskussionsfrågor. Syftet med frågorna är att stimulera tänkandet!

En måste-bok för föräldrar som har barn i skolåldern.

Viktig bok av Vesa Anna!

Pris: 185:- (porto tillkommer)
Beställ från:
Genesis, Dan Nilsson,
Leksandsgatan 4, 78465 Borlänge
E-post: lekkard@genesis-nu.se

Perfekt julklapp!

CD:s med föreläsningarna från 8: e europeiska skapelsekonferensen på Gullbrannagården 2004. Det var god gemenskap god stämning och hög nivå på föreläsningarna. Alla föreläsningar finns att köpa på CD! Banbrytande teknik med både video och OH-bilder i ett! Titta i vår webshop. <<http://www.genesis.nu>> Pris per CD: 50 kr + porto. Pris för hela konferensen, 27 CD + praktisk väska för alla skivorna: 1000 kr + porto 35 kr.

Skapelse, evolution och den molekylära revolutionen

KEVIN L.ANDERSON

De senaste tio åren har vi kunnat se en explosion av vetenskapliga genombrott på områdena genetik och molekylärbiologi. I allt större omfattning har kända tidningar och tidskrifter reportage om sådana ämnen som den senaste upptäckten om det mänskliga genomet eller det molekylära ursprunget till olika sjukdomar. Den "molekylära revolutionen" är i full gång, och all den vetenskapliga information vi får ta del av varje vecka gör att till och med läroböckerna för nästa år är hopplöst efter sin tid, bokstavligt talat redan innan bläcket ens har torkat.

Evolutionister som sätter sig själva i samband med sådana här upptäckter hävdar hela tiden att nya genetiska upptäckter utgör det slutgiltiga beviset på evolutionsteorin (en del hävdar till och med att upptäckterna inte hade varit möjliga utan ledning av och insikt i evolutionistiskt tänkande). En insändare i *Current Biology* (1996/6:220) påstår att "de flesta evolutionära genetiker nog håller med om att de största problemen på området har lösts". En annan insändare, i det amerikanska mikrobiologiska sällskapets nyhetsbrev för augusti 2002, menar att molekylärbiologin har bekräftat evolutionens påståenden. Alla kvarvarande frågor om evolutionens giltighet som historisk händelse avfärdas av författarna genom att de citerar några aktuella genetiska upptäckter och förklarar att "fallet är avslutat!"

Detta blir nu en utmaning för kreationister – att göra våra röster hörda mitt i detta överdrivna oväsen. Den enkla sanningen är att fallet inte är avslutat, långt ifrån. Det är faktiskt så att de vetenskapliga stöden för skapelse aldrig har varit starkare, och evolutionisternas anspråk har aldrig varit svagare. Och detta är inte trots de aktuella genetiska upptäckterna, utan på grund av dem.

Bakteriegener hos människor

Medan evolutionisterna exempelvis muntert pekar på att det finns bakteriegener i det mänskliga genomet, och

Kevin Anderson talar vid installationen av honom som föreståndare för Van Andel forskningscenter i Chino Valley, Arizona den 30 oktober 2003. Foto: Erik Österlund.

menar att detta är ett tydligt bevis på att vi har en gemensam evolutionär härstamning med bakterierna, försätter det faktiskt evolutionisterna i ett allvarligt dilemma. Det finns ingen som menar att människor utvecklats från bakterier, utan snarare förutsätter man att bakterier och människor har en gemensam, biologiskt "enkel" anfader. Behöll människorna och vissa bakterier gener från dessa tidigaste celler, medan växter, jästsvampar och till och med andra slags bakterier förlorade dem?

Eller var det så att bakterier på något sätt fick in sina gener i människan vid hennes tidiga utvecklingsstadium och att dessa gener behölls av människorna men inte av andra däggdjur?

Evolutionisterna har ännu inte någon rimlig förklaring. Min förutsägelse är istället att man kommer att hitta många olika bakteriegener hos diverse arter, allt eftersom man fortsätter att kartlägga genomen. Är då alla dessa gener ett resultat av ett gemensamt evolutionärt ursprung i den

tidigaste livsformen? Förmodligen kommer evolutionisterna snart att finna att antalet bakteriegeneter hos de olika djurarterna är större än den rimliga storleken på genomet hos den förmodade ursprungscellen. Denna tidigaste anfader kan därför inte ha varit källa till alla dessa "gemensamma" bakteriegeneter. Den evolutionära källan till sådana bakteriegeneter är i bästa fall tvetydig, och den utgör inget tydligt bevis för någon gemensam evolutionär anfader.

"Skräp-DNA"

Att det finns så kallat "skräp-DNA" hos många arter har också framhållits som ett bevis för evolutionär härstamning. Många evolutionister påstår att detta DNA är bitar av gammalt DNA som blivit över från olika evolutionära anfäder och som inte längre fungerar eller behövs av nutida organismer. Man pekar ofta på sådant DNA som ett slags rudimentärt organ på genomnivå. Men precis som fallet är med rudimentära organ är "skräp-DNA" inte nödvändigtvis något "överblivet" skräp. Allt eftersom forskningen om genomet fortsätter, förstår man mer om hur kromosomerna reglerar och kontrollerar vad som händer genetiskt i en cell. Vissa DNA-uppsättningar som man förut trodde var "skräp" visar sig nu spela nyckelroller i cellens genetiska aktivitet.

Till detta kommer att även om det slutgiltigt avgörs att en del DNA verkligen inte har någon funktion, motsäger det inte skapelsemodellen. När mutationer inträffar och anhopas över åtskilliga generationer kan vissa gener gå förlorade (även om delar av deras DNA blir kvar). Man har visat att detta inträffar med lätthet hos bakterier, och att det nästan säkert gör det hos alla livsformer. Denna anhopning av förlorad genetisk funktion och aktivitet bryter inte mot och kommer inte i konflikt med skapelsemodellen. Däremot utgör den ett problem för evolutionisterna, när de menar att samma mutationsprocess skapar istället för att utplåna sådana genetiska funktioner.

Universell genetisk kod

Evolutionisterna har också pekat på den genetiska kodens universalitet som

Kevin Anderson är numera ärn nyckelperson i Creation Research Society (CRS).

exempel på en gemensam evolutionär historia. Om man får tro diskussionen bildades den genetiska koden allra först i det tidigaste cellsystemet, och har förblivit oförändrad hos alla nutida evolutionära avkomlingar: bakterier, ärkebakterier, jästsvampar, växter och djur. Detta motsäger dock knappast skapelsemodellen.

Medan evolutionisterna påstår att detta är ett bevis för ett gemensamt evolutionärt ursprung, upptäcker man icke desto mindre hela tiden undantag från den universella genetiska koden. Man har funnit att jästsvamp (som *Candida*), andra slags mikroorganismer och mitokondrien hos däggdjursceller har en genetisk kod som skiljer sig från den "universella". Sådana skillnader förklaras inte så lätt av evolutionär härstamning, och motsäger till och med en del av påståendena från olika evolutionister.

"Fördelaktiga" mutationer

Ett sista exempel. Historiskt har evolutionisterna pekat på att det förekommer "fördelaktiga" slumpmässiga mutationer och att dessa spelar en viktig roll för evolutionär förändring och gemensam härstamning. En molekylär analys av sådana "fördelaktiga" mutationer avslöjar nu emellertid en genetisk händelse som är mycket olik den som diskuteras

i läroböcker om evolutionen. Det enkla faktum att en viss slumpmässig mutation till exempel kan få en organism att växa fortare eller utärda kyla bättre (och därför är fördelaktig) betyder inte att mutationen i sig medför den genetiska mekanism som behövs för en gemensam evolutionär härstamning. Tyvärr har detta blivit en betydande källa till förvirring bland både evolutionister och kreationister.

Eftersom evolutionen påstås utgöra grunden för ursprunget till och mångfalden hos allt liv på vår planet, måste den föreslagna genetiska mekanismen för evolutionär härstamning också kunna ge en genetisk förklaring till ursprunget till cellens funktioner och aktivitet. Alla "fördelaktiga" mutationer (som jag känner till) innefattar dock i själva verket mutationer som är

raka motsatsen till vad som krävs för en gemensam evolutionär härstamning. Sådana mutationer orsakar minskning eller förlust av reglerande proteiner, transportproteiner, proteinbindningsförmåga, enzymbestämning osv. I vissa fall kan dessa mutationer göra att cellen delar sig snabbare, att den använder sig av ett större antal olika substrat eller blir motståndskraftig mot en viss sorts antibiotika. Alltså kan de ge upphov till en "fördelaktig" förändring av cellen.

Men oavsett vad de kan ha för "fördelaktiga" egenskaper, kan man inte påstå att mutationer som minskar eller utplånar ett förut existerande system i cellen är den sorts mutationer som är en viktig del i mekanismen för hur hela systemet bildades från början. Detta skulle kunna jämföras med när man tar bort en innervägg från ett hus. Om det är ett större rum man vill ha kan det anses "fördelaktigt" att ta bort väggen, men man kan inte påstå att proceduren med att ta bort den visar hur väggen ursprungligen byggdes. Ändå är det precis detta som evolutionisterna fortsätter att påstå. Kanske är det för att de inte har något annat att föreslå.

Artikeln har tidigare varit publicerad i *Creation Matters*, vol 8, nr 5-2003 och är översatt av Carl-Henrik hammarlund. □

Förförelse av våra barn

Om en ny barnbok

BERNT LINDBERG

Vid förberedelsen för deltagande i Gullbrannakonferensen i augusti 2003 lade jag märke till en ny bok med titeln: "Allt från början från urcell till människa" av Jonathan Lindström, Bonnier Carlsen 2003.

Boken "Allt från början från urcell till människa" är en bilderbok med bilder avsedda att vara attraktiva och lockande för barn. Förfrågningar har gett vid handen att kommunbibliotekens barnavdelningar nu håller på att skaffa boken, och jag tror att den även kommer att spridas till dagis, förskolor och lågstudier och kommer förmodligen också att tjäna som inspiration för dagmammor och lärare, hur de skall kunna fånga barnens intresse. Författaren är arkeolog och har gett ut flera böcker. Han är medarbetare i *Lund archeological review, Lund: Institute of Archeology, University of Lund* inom området arkeoastronomi.

Jonathan Lindström har gjort bilderna i boken 'Allt från början ...' Förfrågan hos förlaget gav vid handen att han anlitas av museer för att göra publikdragande utställningar.

Boken handlar om en många miljarder år lång utveckling, där urcellen förutsätts alltid ha funnits eller kommit till av sig själv för mycket länge sen. Innehållet sammanfattas på sista uppslaget som en lång, slingrande och spännande resa med stationer med bilder försedda med ett kort suggestivt stationsnamn som liknar spel, där man slår tärning och går det antal steg framåt som tärningen utvisar, och om man hamnar på en ruta blir man tillsagd hur man ska fortsätta. Resan börjar med stationen jorden med stationsnamn 4,5 miljarder år. Nästa station heter livet 3 eller 4 miljarder år med en bild på en liten leende urcell försedd med "ögon". Därefter kommer påsdjuret, fina masken, fisken 500 miljoner år ... och så vidare. Det allra första livet var "litet och ensamt" ... men urcel-

lerna fick cilier och började simma omkring ... "det första livet levde på att äta molekyler i närheten". Påsdjuret bajsade med munnen,. Men detta "löste sig genom att ett barnbarn fick håll i bakändan". På detta sätt fortsätter resan till apan, som synes välja att hellre bli människa.

Förlagsreklamen på pärmens baksida lockar färggrant med frågan hur det i vår släkts historia gick till när våra urfäder slutade att bajsas med munnen, och fick ögon. ... Och varför apan tappade svansen och pälsen och blev människa. Reklamens slutfras om livets uppkomst och hur det genom evolution blev människa:

"Låter det svårt och komplicerat? Lugn – detta är på alla sätt en glad och tydlig faktabok som piggar upp pälslösa apor i alla åldrar!"

Under resans gång har barnen fått veta att när aporna blev större var svansen i vägen när de skuttade, och en osynlig hand klippte av svansen med en sax. Det blev för varmt att springa med päls i solsken, så apan tappade pälsen. "Den svettiga nakna apan var den första människan."

Om fortplantningen heter det att en groddjur-mamma la ägg på land för att de inte skulle bli uppätta. Äggen rann ut och torkade i solen och blev då så hårda att spermier rann av. Detta löstes genom en bra uppfinning: snoppen.

Ett sidospår till resan heter 'Universum 14 miljarder år'. Det är underförstått att allting blivit till av sig själv, dvs. att Gud inte finns, samt att apan bestämt att hon skall bli människa. Enligt bokens bibliografiska uppgifter står Lars Werdelin vid Naturhistoriska

Riksmuseet i Stockholm för faktagranskningen, Han är doktor i paleontologi och utställningschef. Jonathan Lindström innehar copyright på text och illustrationer. Ur vetenskaplig synpunkt finner jag denna bok så oseriös som någonting kan vara.

Någon har menat att boken är så löjlig att den inte ens förtjänar att kritiseras eller dess argument vederläggas. Då min hustru fick se boken, utbrast hon spontant: "Detta är ju rena förförelsen av barn!". Om den som förför barn heter det i Bibeln:

"Men den som förför en enda av dessa små, som tror på mig, för honom vore det bättre, att en kvarsten hängdes om hans hals och han sänktes ner i havets djup" (Matt. 18:6).

En bättre bok

På Gullbrannakonferensen blev min hustru tillfrågad av professor Werner Gitt om hon kunde tänka sig att översätta hans bok "Wenn Tiere reden könnten" till svenska (Om djur kunde prata). Denna bok är översatt till många språk, och prof. Gitt söker någon som kan översätta den till svenska samt en förläggare som kan trycka och ge ut en svensk upplaga till förmånligt pris. Boken är skriven i en genre, där djur i pedagogiskt syfte talar och berättar hur Skaparen gett dem deras underbara egenskaper. Den är fängslande för små barn och kan också tjäna som handledning för biologilärare med tips om hur de kan göra undervisningen i biologi intressant och levande.

Slutsats

Boken 'Allt från början ...' är ur filosofisk och vetenskaplig synpunkt okritisk

och lögnaktig. Min slutsats blir att vare sig man är kreationist, evolutionist, humanist eller ateist, så måste man, om inte av andra skäl, av rent mentalhygieniska skäl bekämpa utgivande av böcker, som såsom självklara fakta utger sådana obevisade hypoteser och fantasier som 'Allt från början ...' och liknande barnböcker för tilltorgs på bokmarknaden.

Mot sådant gift med vilket Jonathan Lindströms bok förför barn torde Gitts "Om djur kunde prata" kunna vara ett bra motgift. Men denna bok är rik på tyska idiom, metaforer och humor. Det krävs därför mycket av en översättare till svenska för att klä bokens idiomatiska uttryck och metaforer i svensk språkdräkt på ett sätt som rätt förmedlar det avsedda budskapet till såväl yngre som äldre läsare.

De som står bakom boken 'Allt från början' borde enligt min mening utses till "Årets förförare 2003". □

Werner Gitts bok "Om djuren kunde tala" är en bättre bok för våra unga. Den har något att ge både unga och inte så unga, experter såväl som icke experter.

Ge en del av din sommar till skapelsearbete!

På museet Den Förhistoriska Världen finns mycket man kan hjälpa till med! Vara arbetsledare för ungdomar, göra konstnärliga utsmyckningar, hålla museet öppet, göra allt möjligt tekniskt och praktiskt arbete (rörliga dinosaurier, eljobb, snickerijobb, biljobb, städjobb etc), tala med människor etc. För dig som är intresserad kan vi maila över en lista med möjliga arbetsuppgifter, men du får gärna föreslå något själv också!

På samma museum kan du studera mycket - det finns tillgång till Mats Moléns hela skapelsebibliotek, med över 40 000 sidor facklitteratur om bara detta ämne, samt mängder av böcker, CD:s, videos etc..

Vad ger vi för ersättning om du kommer? Det beror på hur mycket du behöver, och vad vi kan ge... Alla får gratis husrum samt att vi kan betala resan för dem som stannar lite längre tid samt ge bidrag till maten. OM man behöver något utöver detta, så kan det var möjligt, men då måste vi "förhandla" lite först...

Ta kontakt med Mats Molén på 090/138466 eller e-mail mats.molen@swipnet.se.

Vill du stödja mer?

95 frälsta när fysikprofessor Werner Gitt talade! Hel skolklass frälst! Hälften av en annan skolklass argumenterade att Gud måste ha skapat! Ateisten utropade att vi måste börja tro på skapelse!

Mängder av liknande saker händer i samband med skapelseundervisning, direkt eller indirekt. Tycker du att det är ett viktigt arbete, och vill stödja det med tid och engagemang eller med ekonomiskt stöd? Här är några alternativ vi kan "erbjuda" just nu (och om du själv har andra alternativ får du meddela oss):

1. Prenumerera på Genesis åt dig själv och ge gåvoprenumerationer åt andra. Du kanske inte har nytta av precis alla artiklar, men du och andra får mycket hjälp i många frågor som dagligen tas upp i samhället i dag.
2. Tänk om vi kunde få så mycket tid att vi kunde satsa lite extra på Genesis, och få minst 1500 nya prenumeranter? För att kunna trycka tidningen i mer 4-färg, kunna hitta fler författare samt förbereda artiklar och layout under längre tid, och således ha ännu högre kvalitet rakt igenom - skulle vi behöva att t ex ca 300 personer skänker 500 kr var. Har du råd att satsa det? Vi är förstås även tacksamma för lägre belopp... (Postgiro 295588-8 - skriv "extrasatsning" på inbetalningskortet.)
3. Gör något mer och som också är enkelt: - Bli medlem i vår förening, om du redan prenumererar. (Beställ stadgar genom gardebom@telia.com, och betala sedan in lite extra i medlemsavgift.)
4. Annonsera i Genesis. Vi hinner ofta inte hitta annonsörer själva.

Inbetalningar sker genom vårt postgiro 295588-8 eller genom vår hemsida www.Genesis.nu. Annonserer, och du som har andra förslag än dem ovan, kan antingen ta kontakt med redaktören Erik Österlund (erik.osterlund@elgon.se) eller någon i styrelsen i vår förening (se adresser och telefonnummer i tidningen eller på vår hemsida).

För föreningen Genesis styrelse
Mats Molén, vice ordf

DN också en "låtsaskritiker"

IDagens Nyheter, 7/9 2003, skrev fysikern och missionsförbundaren Maria Gunther Axelsson en artikel med titeln "Ohederliga argument om skapelsen". Maria berättar om att hon var kreationist som tonåring, men under sin fysikutbildning såg hon att kreationisterna hade fel. Hon utgår delvis från sin egen bibelsyn, när hon tolkar varför Bibeln måste ha fel. Hon är upprörd över att kreationister fick henne att tro på deras argument. I sin artikel visar dock Maria upp en naivitet i dessa frågor, som gör att man kan fråga sig vad hon egentligen förstått. Hon använder lösryckta meningar från andra forskare (mest Åke Johansson), i stället för att själv gå in och granska några argument (som hon borde kunna

– om hon studerat fysik...). Argumenten blir då mycket "låtsaskritik", av sådant skapelsetroende inte ens tror på. Men – detta är nästan den enda kritik vi ser från evolutionshåll – man "vränger till det", och sedan kritiserar man denna förvrängda syn, och tycker att man vunnit argumenteringen. Sedan vågar evolutionister ofta inte debattera "på riktigt".

Eftersom undertecknad nämndes i artikeln av Maria skrev jag ett svar till DN. Svaret ansågs dock vara för långt, så jag skrev ett kortare inlägg (8/10). Efter att inte ha fått svar efter lång tid, tog jag kontakt igen. Svaret ansågs fortfarande vara för långt, så jag gjorde det ännu kortare. När inget hände tog jag kontakt, och då mailade DN att de fått

ett för långt svar – av misstag hade jag mailat det första längre svaret en gång till... Nu fick de det korta svaret omgående, men när inget hände mailade jag dem igen. De tyckte nu att det gått för lång tid (ca 2 månader) sedan artikeln i DN publicerats – så folk skulle ha glömt vad som stod från början. Jag vet inte vad DN har för policy, men ca 2-3 av veckorna var mitt fel – men resten berodde på att jag inte fick reda på vad som var fel (man vill ju inte maila varje dag...).

Hur som helst – här är mitt första långa inlägg, så andra än jag kan få svar! Fler svar och källhänvisningar får man i "Vårt ursprung?", av undertecknad.

Mats Molén

Ohederliga argument

MATS MOLÉN

Människor har olika syn på världen, och jag tycker att man skall våga debattera alla frågor. En del vill dock inte att man skall få diskutera vissa frågor, utan vill bara ge en bild. Det sistnämnda gäller tex ursprungsfrågorna, där det finns en rädsla hos vissa personer att ta upp frågor till seriös kritisk granskning. Jag har aldrig varit kreationist, dvs en som börjar i Bibeln, när det gäller ursprungsfrågor. Däremot har jag gjort jämförelser med Bibeln, precis som många andra – antingen de är evolutionister eller något annat. Jag har varit helhjärtad evolutionist, men när jag började se skillnaden mellan vad forskare trodde och vad de visste, började jag vackla i min evolutionstro. Men, jag förstår gammaldags kreationister som börjat vackla på grund av sin bibelsyn när "vetenskapliga fakta" presenteras, och jag har sett det ske många gånger.

Det är tusentals saker som fått

omprövas och visat sig vara fel inom evolutionsteorin och Charles Lyells teorier, utan att man förkastat de teorierna. Men, fysikern Maria Gunther Axelsson utgjuter sig ändock i DN (7/9, sid 13) över att "kreationister" förkastat argument för jordens ålder som byggts på "havets salthalt och mängden stoft på månen" men trots detta inte har förkastat sin slutsats att jorden är ung. En del evolutionister lär sig tänka på detta bakvända sätt – själva får de förkasta alla möjliga teorier och tolkningar, men trots det kan de behålla sin teori. Men när andra förkastar någon detalj i sina teorier är dessa personer "ohederliga" om de inte överger sin gamla teori helt och hållet och bekänner sig till den "accepterade vetenskapen". Resten av argumenteringen i artiklarna av Maria G A på vetenskapssidan i DN 7/9 håller ungefär lika låg nivå.

Förvrängd tolkning av skapelsetroendes syn på dateringar

I fortsättningen citerar Maria G A dr Åke Johanssons förvrängda tolkning av skapelsetroendes syn på dateringar, att istiden skulle ha slutat för några månader sedan (jag har aldrig träffat någon annan forskare som gör en sådan underlig tolkning av resultaten som Åke gjort, utan det är hans helt egna version). Marias G A:s fortsatta beskrivning av radiometriska dateringsmetoder är ytterst förenklad, och det verkar som den kommer från någon populärvetenskaplig bok i ämnet. Det går bra att kolla de debatter jag och Åke Johansson haft (se tex rapport i tidskriften Genesis, nr 2 2003), eller mitt eget alster "Vårt ursprung?", för att se hur mycket Maria G A:s bild skiljer sig från verkligheten och t o m innehåller vad som skulle kunna kallas rena lögner (som att det inte skulle finnas många dateringar med radiometriska metoder som ger fel

resultat...). Artikeln kan mer betraktas som ett övertalningsknep, för mindre kunniga personer. Man kan enkelt se detta bara genom att t ex kontrollera en källa jag haft för påståendet att argon-argon-metoden bara accepteras då den stämmer med den geologiska tidsskalan – "Principles of Isotope Geology". Författaren till denna bok – en av världens mest framstående på detta område, Gunter Faure – skriver här om då problem uppstår, och hur man måste prova många olika metoder, och tolka om data på många olika sätt, innan man (kanske) kan få det att stämma med den ålder man förväntar sig. Detta har dessutom dokumenterats från en mängd andra källor av t ex Woodmorappe (en skapelsetroende amerikansk biolog/geolog, som bl a sysslat med att samla in resultat från fackvetenskapliga artiklar om radiometriska dateringsmetoder).

Vesuvius

Vad beträffar just Vesuvius (som nämndes i artikeln den 7/9), som vi vet hade utbrott år 79 e Kr, finns publicerade radiometriska dateringar som givit en "ålder" på 17 miljoner år (för andra nutida vulkaner har man fått "åldrar" på upp till 3 miljarder år...). Så – om berg som vi *vet* åldern på kan ge helt fel åldrar (dvs åldrar på nutida vulkaner), hur kan vi då vara säkra på att det vi *tror* är gammalt ger rätt åldrar???

Dessutom – Paul Renne (m fl) (som Maria G A citerar) skrev själv i en fackvetenskaplig tidskrift för några år sedan om argon-argon-metoden bl a följande: "De absoluta åldrarna från argon-argon standarden fortsätter att vara en olöst fråga...". Inte ens Renne ansåg således att metoden var så säker som framgår av artikeln i DN, och jag har inte sett några nya fakta som förändrat den bilden. Så

är det dock ofta – i den fackvetenskapliga litteraturen måste man ta upp problemen, men i vanlig press kan man skriva nästan vad som helst.

Viktigt med självkritik

Fysikern Maria Gunther Axelsson har alltså i dessa artiklar inte lyckat skilja på resultaten från någon enstaka datering, metodernas begränsningar och problemen i sin helhet. Om debatten skall föras, bör den vara lite mer seriös, och man måste åtminstone försöka förstå vad "motståndarna" menar. Historien visar att ett okritiskt förhållningssätt till den egna verksamheten brukar straffa sig i längden. Det gäller även evolutionstroende fysiker och deras dateringsmetoder.

Mats Molén, naturvetare och precis som Maria G A medlem i Svenska Missionskyrkan (som tillåter olika tolkningar)

Fria eller fälla?

En reporter ställer kristen tro mot väggen

Lee Strobel 2003
Bokförlaget Libris, Örebro

"Orsakerna var många, men man skulle nog kunna säga att jag förlorade de sista resterna av min tro på Gud i biologikursen i high school. Det var en så omvälvande sak att jag skulle kunna visa dig precis var jag satt när jag först fick höra att evolutionsläran kan förklara livets ursprung och utveckling. I och med Charles Darwins teori försvann behovet av en gudomlig Skapare."

Det skriver journalisten och pastorn Lee Strobel i sin bok "Fria eller Fälla", där han går igenom de vanligaste skälen till att människor väljer bort den kristna tron. Och hur både han själv och andra tappade bort den.

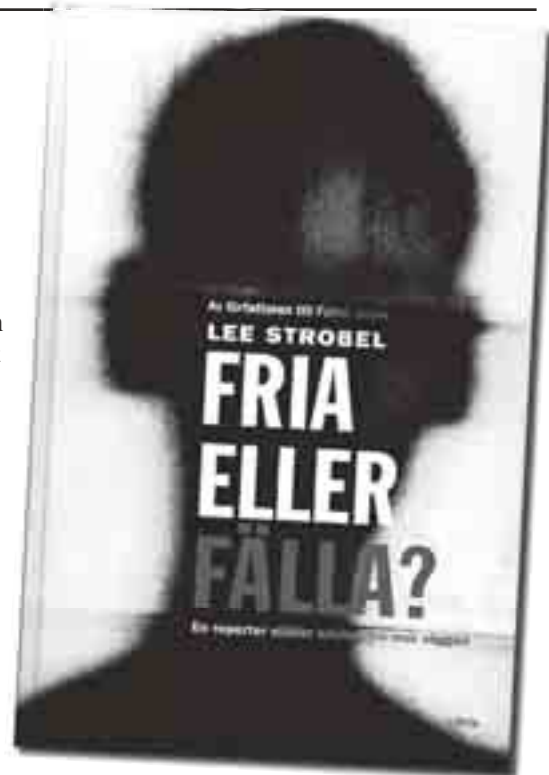
Lee Strobel kommer, efter många år av ateism, tillbaka till Gud. I sin tidigare bok "Fallet Jesus" berättar han om, när han som undersökande journalist bestämde sig för att ta reda på sanningen om Jesus. Hur han reste runt och ställde experterna mot väggen, med detaljrika frågor om bland annat uppståndelsen och om Jesus verkligen var Guds son. Och om alla vittnesmål och berättelser om Honom verkligen stämmer. Samma granskande journalistik använder han i sin nya bok "Fria eller Fälla", med nya intervjuobjekt, alla experter inom sina områden. Han har byggt upp sin bok

på åtta olika invändningar mot den kristna tron. Och en av dem är just den som nämnts ovan - "Evolutionen förklarar livet uppkomst, så Gud behövs inte".

Men precis som med de andra invändningarna, finner Strobel, efter en noggrann genomgång inte minst av vetenskapliga argument, att den inte håller. Tvärtom blir han genom de vetenskapliga argument han går igenom stärkt i sin förströstan på Gud. Det var "en primitiv uppfattning om evolutionen" skriver Strobel, som fört honom in i ateismen. Han hade "grundat sin dom på bristfälliga bevis som ledde till en felaktig slutsats". Och han citerar molekylärbioologen Michael Denton

"Evolutionsteorin är fortfarande, som på Darwins tid, en spekulativ hypotes som helt aknar helt stöd i fakta och står mycket långt från den självklarhet som en del av dess mer aggressiva förespråkare vill att vi ska tro på."

Det är många djupa frågor, som Strobel ställer i sin bok, och många av dem har inte några självklara svar. Men trots det ibland tunga materialet är det språk

som Strobel använder lätt och flytande, vilket gör bokens budskap lätt att ta till sig. Och precis som i "Fallet Jesus" håller Strobel spänningen vid liv genom att exemplifiera från sina många år som kriminalreporter på bland annat Chicago Tribune. Hans tankar och reflektioner runt sina intervjuobjekt, inte minst genom vardagsnära detaljer om hur de är klädda och sitter eller rör sig i rummet, får läsaren att vila tanken mellan frågeställningarna. Båda böckerna rekommenderas varmt.

Gunnel Molén

Bokrecension

Pekka Reinikainen Dinosaurusten arvoitus ja Raamattu (Dinosauriernas gåta och Bibeln)

Kuva ja Sana, 2003

Pekka Reinikainen är läkare och en ofta anlitad talare i ämnet skapelse-evolution. Tyvärr finns boken bara på finska. Den är dock värd att recensera på GENESIS sidor. Boken är på 168 sidor, har 6 kapitel och några tillägg. Syftet med boken är enligt författaren att ”jämföra” utvecklingsläran och skapelsetron, eller som han säger – ”vetenskapstron och den bibliska världsbilden” – med varandra.

Inledningskapitlet utgör bakgrunden till resten av boken. Där visar författaren hur evolutionsteorin (som en förklaring till universums, livets och livsformernas uppkomst) vacklar. I inledningskapitlet tar han också upp det sätt på vilket evolutionister bemöter sina kritiker (förlöjligar dem). En viktig observation är att utvecklingsläran suddar ut skillnaden – inte bara mellan människor och djur – utan också människor och döda ting som stenar.

Huvuddelen av boken diskuterar dinosaurier. Reinikainen tar upp dinosauriernas levnadsvanor, ursprung och försvinnande. Författaren visar flera exempel på att dinosaurier inte kan vara så gamla som evolutionister hävdar. Männsklighetens kollektiva minne (drakberättelser) tycks vara ett bevis för dinosauriernas unga ålder. Om människor kommer ihåg dinosaurier kan de inte vara äldre än människor. Upptäckter av färska dinosaurierester (ben som inte har ruttnat, blodceller etc.) tyder vidare på att dinosaurierna dog ut ”nyligen”. DNA och andra molekyler och annan levande materia bryts ner relativt snabbt – bara inom några få tusen år. Några texter i Bibeln tycks tyda på att bibliska författare (som Job) antingen själv hade sett eller åtminstone hört detaljerade beskrivningar av dinosaurier.

En intressant diskussion som Reinikainen har i sin bok handlar om dinosauriers livsmiljö. Mycket tyder på att miljöbetingelserna var radikalt annorlunda då dinosaurierna levde. Dinosauriernas storlek, blodomlopp, flygödlornas

flygförmåga etc. ger starka skäl att tro att t ex syrehalten i atmosfären samt det atmosfäriska trycket måste ha varit högre än idag. Klimatet var stabilare och varmare under tiden dinosaurier levde. Alla dessa detaljer får sin naturliga förklaring om man utgår ifrån den stora floden (Bibelns syndaflod) som ägde rum för inte så många tusen år sedan. Före floden hade jordens klimat varit annorlunda. Förändringen i klimatet (efter floden t ex lägre syrehalt) förklarar varför dinosaurierna dog ut (också de som hade varit med Noa i arken).

Reinikainen diskuterar också möjligheten att dinosaurierna skulle ha varit föregångare till fåglarna. Detta är dock svårt att tro. T ex har andningssystemet hos dinosaurierna varit annorlunda än fåglarnas. Reinikainen tar också upp livsformernas plötsliga uppkomst. Livsformerna uppträder i avlagringar utan kända föregångare. Han diskuterar kort s k levande fossil och menar att dessa strider mot utvecklingsläran. Levande fossil visar att organismer inte kan vara gamla eftersom de är nästan identiska med sina utdöda föregångare. Reinikainen diskuterar jordens geologi utgående ifrån modern plattetektonik. Floden och jordens delning under Pelegs tid förklarar plattetektoniken bättre än den evolutionistiska modellen. I ett av avsnitten visar Reinikainen hur evolutionstrådet har ritats om utgående från fossila fynd i Kina.

I slutet av boken tar Reinikainen upp de vanligaste argumenten för evolutionen och kommenterar dem kort. Bevisen för makroevolution är icke-existerande. Livets komplexitet och könens förmodade utveckling diskuteras kort. Uppkomsten av komplexitet och könsutveckling kan svårligen förklaras utifrån evolutionsteorin. Återigen visar författaren skapelsetrons (Bibelns) relevans här. Ämnesomsättningens och fysio-

logins nätverk kan svårligen förklaras med hjälp av evolutionsteorin. Vanliga läroböcker tycks bara tuga i denna fråga. I slutordet återkommer Reinikainen till frågan om livsåskådningarnas betydelse för tolkningen av fakta i naturen. Han efterlyser mer kritiskt tänkande i skolan.

I stort är Reinikainens bok värd att läsa (för dem som kan finska förstås). Det finns en hel del nytt och intressant material. I boken finns flera bilder och illustrationer som gör boken lättläst. Det man saknar är en litteraturlista. En del av hänvisningarna saknar t ex årtal (hänvisningar på sid 62, 63 och 64 till *Nature*, *Science* och *Canadian Journal of Botany*). Läsaren kan inte komma ihåg om författaren redan tidigare har hänvisat till dessa specifika nummer av tidskrifter. Man saknar också en lite utförligare diskussion varför skapelsetron förklarar gjorda fynd bättre än utvecklingsläran. Det har alltid varit frestande för skapelsetroende att använda evolutionskritiska synpunkter som positiva indicier för skapelsetron. Naturligtvis är det inget fel i sig om man bara ger skäl för detta. Ett exempel är avsaknaden av mellanformer. Avsaknaden av mellanformer i sig är inget argument för skapelsetron. Avsaknaden av mellanformer blir ”bevis” (obs! citattecknen) för skapelsetron endast då man argumenterar för iden att Gud i begynnelsen skapade organismer genetiskt isolerade från varandra, och när man samtidigt på ett övertygande sätt kan argumentera för att organismers uppkomst förutsätter en gudomlig skapelse. Men som sagt om du kan finska, skaffa boken och läs den.

Vesa Annala

Nu talar Gud

Den holländske filosofen Albert Hoekstra inspirerade mig för några år sedan att studera "the work of God". Han menade att "the work of God" och "the Word of God" i grunden är samma sak - det var ju Guds Ord som gav upphov till materien i det att Gud sa "Varde". Skriftspråket (DNA-koden) med bara fyra bokstäver (ATGC) är också, menade han, Guds Ord.

För ett tag sedan då jag reste i Finland öppnades mina ögon för en annan sanning när jag samtalade med en bibelskolestudent. Att bara studera Ordet för att din hjärna skall svälla duger inte. Ordet, som ger liv, måste få släppas in i din själ och befrukta ditt liv. Eller som hon uttryckte det: "changed by the Word to change the world".

Låt oss därför släppa in Guds Ord i våra hjärtan och låta "sanningen göra oss fria" till att älska och tjäna varandra och den här världens invånare. Det är trots allt inte några väl valda ord, utan Guds kärlek och omsorg genom dig och mig, som kan leda Guds skapelser tillbaka till Honom.

Johan Stenberg

Nu talar vi Gud

Tillsammans med 800 andra biologer från hela världen deltog jag i IXth Congress of the European Society of Evolutionary Biology i Leeds den 18-24 augusti i år. Inledningstalet hölls av den legendariske Robert May som på ett mycket tydligt sätt åskådliggjorde frukterna av ett naturalistiskt tänkande. Stora delar av talet ägnade han åt att argumentera mot medicinerandet av HIV-smittade afrikaner. Resonemanget var enkelt och logiskt: om man ger afrikaner bromsmedicin så insjuknar de inte lika fort i AIDS, vilket leder till att de lever längre och smittar ännu fler. Med andra ord: det bästa vore att avliva alla HIV-smittade negrer.

För oss som kristna är ovanstående resonemang naturligtvis hemskt och otroligt kallhjärtat. Men låt oss för ett ögonblick se det utifrån ett naturalistiskt synsätt. Futuyama skriver i sin lärobok¹ för högskolestudenter att

"All the biological sciences rest on two central principles. One is that all life processes have an entirely physical and chemical (i.e., material) basis. The other is that all organisms and their characteristics are products of evolution."

Det är, oavsett om vi gillar det eller ej, från detta ställningstagande som all naturvetenskap utgår idag. Precis som synd föder död så föder naturalism, helt naturligt, känslolösa människor som helst ser att alla HIV-smittade afrikaner avlivas.

I den naturalistiska världen finns endast materia. Någon Gud existerar inte. Det förvånar mig därför något att mina trossyskon ibland försöker använda naturalistiskt grundade argument för att bevisa existensen av Skaparen. Om man använder en världsbild som förutsätter att ingenting förutom materia existerar – hur kan man då nå en slutsats där Gud får plats? Nej, endast om man börjar med Gud kan man sluta med Gud. Vi kan med fördel studera Gud genom naturvetenskapen, men om vi använder naturalistiska glasögon kommer vi aldrig att finna Honom.

Låt oss därför istället lyfta fram och förklara vår bibliska världsbild när vi presenterar vår Herre. Låt oss lyfta fram det som skiljer oss från naturalisterna: att vi tror på Gud och att det genomsyrar hela vår världsbild. Då kan vi med orubblig trygghet avsluta alla våra arbeten såsom gjordes i en avhandling² vid SLU förra året:

"Finally, I would like to (...) acknowledge the One to whom I think all work should be devoted".

Johan Stenberg

Noter

- 1 Futuyama, D. J. 1997. *Evolutionary biology 3rd ed.* Sinauer Associates, Sunderland, Massachusetts.
- 2 Ilstedt, U. 2002. *Soil degradation and Rehabilitation in Humid Tropical Forests (Sabah, Malaysia)*. Doctoral thesis. Swedish University of Agricultural Sciences, Dept. Forest Ecology, Umeå.

Vv ange avsändare vid betalning!

Det brukar tyvärr komma ett antal inbetalningskort utan avsändare. Det går att spåra de flesta via postgirot, med hjälp av en hel del extraarbete. Det kostar också numera 16:-/st att få fram avsändaren.

Bäste prenumerant! Var vänlig och kontrollera vad det står på din kod i din adress som skrivits på baksidan av tidningen som du har i din hand. Den som menar att koden inte stämmer, dvs att koden inte anger att ni är prenumerant nu, fast ni betalt, ta kontakt med Pär Andersson i Insjön. Han har några inbetalningar han inte kunnat spåra. Se mitt på baksidan av tidningen hur man tolkar koden. Tel. 0247-40609. E-post: par.andersson@mbox3.swipnet.se

Stöd kristet arbete genom att spara pengar!

Nu snart i 23 länder. Hjälp själv till - snart går det bra i de flesta länder i hela Europa (inklusive delar av Ryssland), dessutom snart nästan hela den engelskspråkiga världen, och sedan Asien... Om ca 10 personer ytterligare skaffar ca 40 kunder var (något av telefoni, mobiltelefoni, elenergi, internet eller internethandel, någonstans i världen...), så räcker det till den första heltidsanställningen för kristen verksamhet. Om ca 100 personer skaffar ca 40 kunder var räcker det till ca åtta ytterligare heltidsanställningar...

Vill du vara med i det jobbet? Tänk att få nio heltidsanställda bara för att några ringer lite billigare!

Om vi får en enda kund extra till museet i Umeå får vi minst 3000 kr/år till arbetet, även om du bara ringer för 10 kr/månad...! (Det blir då upp till 13% av telefonräkningarna till något viktigt arbetet.)

Hör av dig om du vill hjälpa till med något eller vill ha mer information om något!

Mats Molén

Maila till: matstel@swipnet.se

Början till en biblisk bild av människans ursprung

DONALD E. CHITTICK

Vad människans ursprung beträffar visar sig snart den ena av förklaringsmodellerna otillfredsställande när det gäller överensstämmelsen med faktiska bevis. Kort sagt, utvecklingsläran stämmer helt enkelt inte med verkligheten.

Den andra möjligheten att förklara människans ursprung, utöver utvecklingsläran, är den övernaturliga, och då är den bibliska förklaringen överlägsen alla andra. Det finns andra skapelseberättelser, men den bibliska motsvarar bäst verkligheten. I min diskussion om människans ursprung kommer metodiken att vara baserad på uppfattningen att Den Heliga Skrift är normen eller måttstocken för den slutgiltiga sanningen.

ad innebär det metodmässigt att ha Bibeln som sanningsnorm? Inom den moderna kristenheten finns det mycket förvirring när det gäller Bibelns ställning och användning som sanningskriterium. Det är därför lämpligt att här mer utförligt förklara vad som menas och inte menas med en sådan metodik. Med andra ord, hur kommer denna sanning att tillämpas?

Det mentala filtret

Människor använder i allmänhet ett mentalt filter för att bestämma eller pröva om en idé är sann eller falsk. Man har en tendens att inte vidare överväga de idéer som inte passerar ens mentala filter, eftersom de inte uppfattas som sanna. Vanligtvis har en persons mentala filter till stor del utvecklats ur den omgivande kulturen. Det är naturligt att anta att ens egen kultur gör saker på bästa möjliga sätt och i överensstämmelse med sanningen. Jag blev för första gången medveten om de antaganden människor gör angående sin egen kultur, när jag började studera ett främmande språk. Vanliga antaganden som görs inom en kultur återspeglas i den kulturens språk, i dess grammatiska regler, vokabulär och litteratur. Detta bestyrktes ytterligare för mig under mina resor till ett flertal främmande kulturer. På de flesta platser är den gängse kulturen hednisk, nuvarande västerländska kultur inräknad. Hed-

nisk kultur befinner sig i ett tillstånd av uppror mot Skaparen och förkastar hans anspråk. Den förkastar Bibeln som sanningstest och norm. Istället är sanningstestet vanligen den omgivande kulturens majoritetsuppfattning.

Vid en omvändelse till kristendomen, kan emellertid en persons mentala sanningsfilter ändras från vad den hedniska människan hävdar som sant till Skaparens skrivna ord (Bibeln). Omvändelse är inte bara andlig, moralisk och emotionell utan också intellektuell.

”Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom.” (Rom 12:2)

Bibeln har förmedlats till människan genom uppenbarelse från Skaparen och är därför ofelbar. Skaparen ljuger inte och han har gett oss sitt skrivna ord (Bibeln). Därför är metodiken i denna bok att använda Bibeln som yttersta sanningskriterium. Med detta sagt, måste vi också påpeka att inom många ämnesområden ger Bibeln vanligen inga noggrannare detaljer. Följdantaganden och följsatser behövs för att undersöka och förklara detaljer. När man behandlar data inom ett visst område, t ex ursprungsfrågor, är det alltså oftast nödvändigt att göra tilläggsantaganden. Men när Bibeln tas som absolut grund för den slutgiltiga

sanningen måste varje följsats och varje vidare antagande stämma överens med och underordnas Bibelns högre auktoritet.

Med det här synsättet bemödar man sig om att se till att inga förutfattade meningar från den naturalistiska framställningen läggs ovanpå Bibeln. Antaganden som i sig står i konflikt med Bibeln beaktas inte. I den här metodiken att använda Bibeln som yttersta norm för sanningen ligger tanken att människan kan veta vad som verkligen är sant i absolut mening. Det är möjligt att veta exakt om än inte uttömmande, som några så klart har framhållit.^{1 2 3}

Summering av den bibliska bilden

Bibeln börjar med 1 Mosebok 1:1 – ”I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.” Hela universum med jorden och dess livsformer inklusive människan är resultatet av Skaparens direkta handlingar. Skapelsen var övernaturlig, i motsats till en utvecklingsprocess. Dessutom lär Bibeln att skapelsen var *ex nihilo*, från ingenting.

”Ty i honom skapades allt i himlen och på jorden, det synliga och det osynliga, tronfurstar och herradömen, makter och väldigheter. Allt är skapat genom honom och till honom. Han är till före allting, och allt består genom honom.” (Kol 1:16-17)

”Genom tron förstår vi att världen har skapats genom ett ord från Gud,

så att det vi ser inte har blivit till av något synligt.” (Heb 11:3)

Skaparen behövde inte materia eller energi eller någonting annat. Han är först. Allt annat är sekundärt. Allt annat är ändligt. Bara Skaparen är oändlig. Han är över allting.

I Bibeln och bara i Bibeln beskrivs skapelse *ex nihilo*. Det finns andra icke-bibliska skapelseberättelser, men de har alla en skapare av lägre dignitet som måste använda eller sätta ihop redan tillgängliga, redan existerande material. Men Skaparen som uppenbarats i Bibeln är före allting och över allting och utanför sin skapelse.

Poängen med att säga att Skaparen är utanför sin skapelse är att klart skilja biblisk skapelse från panteism. Panteismen likställer gud och skapelsen. Skapelsen är gud; gud är lika med skapelsen. Att säga att Skaparen är utanför sin skapelse betyder inte att han har utestängt sig från den. Det är precis tvärtom. Den bibliske Skaparen sörjer kärleksfullt och omtänksamt för sin skapelse. Han växelverkar med den och leder den stund för stund,

”... uppehåller allt genom sitt mäktiga ord.” (Heb 1:3)

Den bibliska doktrinen om skapelse *ex nihilo* har viktiga filosofiska och praktiska konsekvenser. Listan över konsekvenser är lång, och att nämna dem alla skulle ta mer tid och utrymme än vad som är på sin plats här. Jag vill emellertid ge åtminstone två exempel. De kommer att hjälpa till att illustrera det faktum att all undervisning om ursprung får viktiga konsekvenser och leder till ytterligare slutsatser.

Objektiv verklighet

Låt oss exempelvis titta på två konsekvenser av doktrinen om skapelse *ex nihilo*. Denna doktrin leder direkt till uppfattningen att det finns något sådant som absoluta sanningar och en genuin, faktisk och objektivt uppfattbar verklighet. Objektiv verklighet är inte en illusion, utan en realitet. Den frambringades av en Skapare. Referenspunkten för allt absolut är därför Skaparen själv. De som förnekar existensen av något absolut och en objektiv verklighet, snärjs i sina egna påståenden. De hävdar som absolut sanning att det inte finns några absoluta sanningar. Det är uppenbart att om man hävdar något sådant bryter man

mot motsägelselagen.

De som gör gällande att ingen objektiv verklighet finns möter dagligen en sådan verklighet. Om de ska fortsätta att leva, måste de *handla* som om det finns en absolut objektiv verklighet samtidigt som de förnekar det. Om man hoppar från en klippa, upphävs inte realiteten och konsekvenserna av hoppet därför att man inte vill kännas vid gravitationslagen. Vi lever alla i Skaparens värld även om vi önskar förneka det. Han bestämmer reglerna, inte vi som lever i hans värld. Skaparen är den absoluta referenspunkten.

Den bibliska undervisningen om en skapad och därför äkta objektiv och icke-illusorisk verklighet är också grunden för modern vetenskap. En grundläggande nödvändig förutsättning för att bedriva vetenskaplig forskning är att det finns en reell objektiv verklighet som kan studeras och behandlas experimentellt. Skapelse *ex nihilo* är den filosofiska grunden för att en absolut sanning existerar. Det finns det som är absolut. Sanning existerar, och den är absolut. Den har en absolut referenspunkt i Skaparen som skapade hela universum.

Tankelagar sådana som motsägelselagen inom logiken härrör direkt från uppfattningen att det finns en Skapare som har frambringat ett reellt objektivt universum, placerat människan där och gett henne möjlighet att ha tankar om det. En del nyare forskning har försett oss med intressanta experimentella bevis som dokumenterar att det är nödvändigt att acceptera en objektiv verklighet om man ska kunna genomföra ett rationellt tänkande.⁴ Om det inte finns någon objektiv verklighet kan man inte tänka rationellt.

Människan

Bibeln lär att människan var det högsta och sista i Guds skapelse. När människan skapats var skapelsen färdig och Skaparen avslutade sitt verk. Det fortsatte inte i miljontals år. Det var en avslutad och god skapelse. ”Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det blev afton och det blev morgon. Det var den sjätte dagen.” (1 Mos 1:31)

Första Moseboks första kapitel utgör en översikt eller en summering av skapelsen. Det beskriver vem Gud

är: Han är Skaparen (I begynnelsen skapade Gud himmel och jord). Första Mosebok skisserar för oss universums, stjärnornas, växt- och djurlivets och människans ursprung och slutar med skapelsens fullbordan.

När skapelsen var avslutad befann den sig i sin helhet i ett tillstånd av fullkomlighet. Adam och Eva var fullkomliga i sin ursprungliga skapnad. De var nyss framkomna ur Skaparens hand och levde i gemenskap och harmoni med honom. De levde i harmoni med sin omgivning, med varandra och med sig själva. Adam och Eva var i Paradiset. De hade ännu inte syndat och hade alltså ingen orsak att dölja sig för Skaparen eller för varann. De kunde vara fullständigt öppna mot varandra och dela varandras innersta tankar. Även idag i vårt fallna tillstånd är det spännande för en man och en kvinna att bli förälskade i varann. Hur mycket mer måste det inte ha varit så för Adam och Eva, som kunde vara helt nakna och öppna inför varandra och dela sina innersta väsen utan att dölja någonting. De hade ingenting att hålla hemligt för varann eller att skämmas över. De var ” nakna utan att blygas för varandra”. Edens lustgård var i sanning ett paradiset. Där fanns inga sorgens tårar, ingen smärta, inga gräl och inga konflikter.

Fallet

Men förhållandena i vår värld idag är vitt skilda från dem i Edens lustgård. När vi tittar på vår nuvarande värld, är det inte en fredens och fullkomlighetens värld vi ser. Istället ser vi våld, död och förfall, konflikter, smärta och tårar. Om den ursprungliga skapelsen var fullkomlig, hur blev saker och ting som de är nu? Vad var det som orsakade förändringen? Varför finns det så mycket ont i världen? Hur gick det till? Bibeln förklarar vad som hände.

Men ormen var listigare än alla markens djur som HERREN Gud hade gjort. Han sade till kvinnan:

”Har Gud verkligen sagt: Ni får inte äta av alla träd i lustgården?” Kvinnan svarade ormen: ”Vi får äta av frukten från träden i lustgården, men om frukten på det träd som står mitt i lustgården har Gud sagt: Ät inte av den och rör inte vid den, ty då kommer ni att dö.” Då sade ormen till kvinnan: ”Ni skall visst inte dö!

Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont.” (1 Mos 3:1-5)

Fram till denna stund var Adams och Evas sanningskriterium eller sannings-test det som Skaparen hade förmedlat till dem. Skaparens ord, hans muntliga kommunikation med Adam och Eva utgjorde deras mentala filter för att testa sanningshalten i varje påstående. Hans ord var absolut och en korrekt beskrivning av verkligheten.

Men nu utmanades det kriteriet. Adam och Eva blev frestade att använda *en annan standard* för att bedöma om något var sant eller inte, och de gav efter. Denna händelse, då människan satte sig själv till domare över och måttstock för vad som är sant, är allmänt känd som syndafallet.

När jag först läste berättelsen om syndafallet, dök en fråga upp inom mig: Varför var det så ont att äta av den där frukten? Visst var det olydnad mot Skaparen, men varför var det så ont? Jag koncentrerade mig länge på frukten och såg inte det väsentliga. Genom att inrikta mig på den missade jag totalt vad som egentligen hände. Det var något mycket värre än att äta själva frukten. Lägg märke till vad som skedde. Skaparen hade sagt till Adam:

”Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö.” (1 Mos 2:16-17)

Gud talade till Adam och använde andra personens pronomen i singularis. Han talade direkt till Adam och bara till Adam. Eva var ännu inte skapad. Efter Evas skapelse, frågade Frestaren henne om vad Skaparen befallt när det gällde att äta av frukten från trädet med kunskap om gott och ont. I sitt svar använde Eva pluralpronomet *vi* och hänvisade till både sig själv och Adam. I sitt svar till Eva sade Frestaren: ”Ni skall visst inte dö! Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont.” Frestarens uttalande ”Ni skall visst inte dö”, är exakt motsatsen till vad Skaparen hade sagt: ”Skall ni döden dö.” Någon av dem ljög.

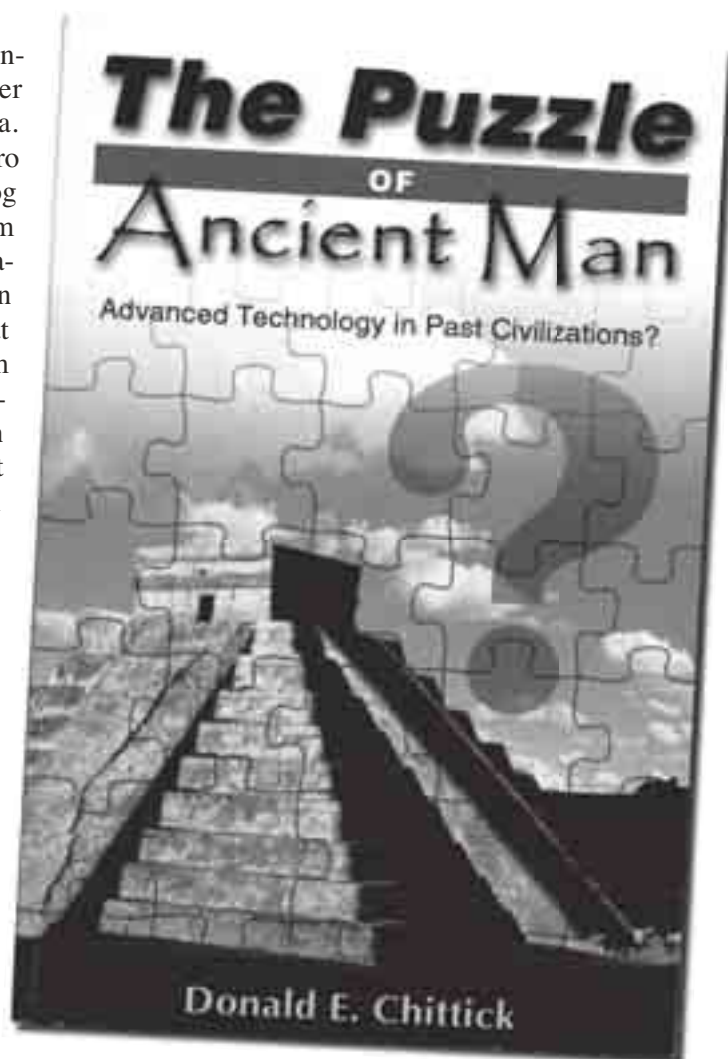
Frestelsen som Eva stod inför bestod av två delar. Den första var frestelsen att tro att hon själv hade rätt att bestämma

vem som talade sanning, Skaparen eller någon annan källa. Den andra var att tro att hon var klok nog att avgöra vem som talade sanning, Skaparen eller någon annan källa. För att kunna avgöra om Skaparen talar sanning, måste man vara lika intelligent som Skaparen. Man måste i själva verket vara Gud. Frestaren påstod: ”Ni skall bli som Gud med kunskap om gott och ont.” Frestelsen för Eva var att slippa använda Skaparens ord som sanningsgrund. Man bör lägga märke till att när Frestaren talade till Eva använde han också pluralformen av andra

personens pronomen. Påståendet ”Ni skall bli som Gud” var menat att förmedla till Eva tanken att både hon och Adam kunde bli som Gud.

Vid syndafallet försökte människan upphöja sig själv till samma ställning som Gud. Hon ville själv bestämma vad som var sant och inte sant, istället för att underordna sig Skaparens absoluta bud. Alltsedan dess har mänskligheten befunnit sig i ett tillstånd av uppror mot Skaparen. Resultatet har blivit att människor tenderar att bygga upp intellektuella system för att rättfärdiga sitt uppror. Det finns två sätt att gå tillväga på. Antingen *tänker* man sig fram till ett sätt att leva; eller så *lever* man sig fram till ett sätt att tänka. Efter syndafallet är människans naturliga benägenhet att leva sig fram till ett sätt att tänka. Med andra ord, hon bygger upp tanke-mönster för att ursäkta det liv hon lever i uppror mot Skaparen, snarare än att utgå från Skaparens normer och utifrån dem arbeta fram ett livsmönster.

Alla andra modeller för eller förklaringar till världens ursprung än den bibliska är försök att undgå det ansvar människan har gentemot Skaparen.

I den nuvarande kulturen är utvecklingsläran den filosofiska och skenbart vetenskapliga grunden eller försvaret för dessa bortförklaringar.⁵ Man bör notera att utvecklingsläran inte är vetenskap; det är filosofi som förklänts till vetenskap.

Dagens människor ställs fortfarande inför precis samma frestelse. Det var samma frestelse jag ställdes inför. Varje människa ställs hela tiden inför valet att antingen tro och lyda Skaparens ord eller inte lyda och övergå till något annat kriterium för vad som är sanning. När jag först började överväga den bibliska beskrivningen som en möjlighet till att få ihop pusselbitarna i ursprungsfrågan, blev jag utsatt för samma frestelse. Jag trodde att jag hade rätt att bestämma om Skaparens ord, Bibeln, var sant eller inte, och jag trodde att jag var intelligent nog att kunna avgöra det. Till exempel läste jag Skaparens klara uttalande att skapelsen tog sju dagar, men frågade (mig själv): ”Var det verkliga, faktiska tjugofyratimmarsdygn?” Jag ifrågasatte sanningen i Skaparens ord. Den fres-

telse som mötte Eva är samma frestelse som vi alla möter idag.

Fallets konsekvenser

Som en konsekvens av att de hade trott på en annan sanningsnorm blev Adam och Eva främmande för Skaparen och försökte gömma sig för honom. Dessa följdverkningar har sedan dess direkt förts vidare till hela mänskligheten. Hela människosläktet har en naturlig benägenhet att sätta tilltro till en annan sanningsgrund hellre än till Bibeln, Skaparens ord. Men Skaparen skulle aldrig ljuga för oss. Han älskar oss; han har omsorg om oss; han ljuger inte. Skaparen talade sanning när han sa att verkningarna av att förkasta hans ord som norm för sanningen skulle bli fruktansvärda. Jag har ofta undrat om inte nutidsmänniskans sätt att gömma sig för Skaparen är att låtsas att vi inte har blivit skapade. Genom att låtsas att vi inte blivit skapade kan människan därför lura sig själv att tro att hon bestämmer över sig själv och inte är moraliskt ansvarig inför en Skapare. Hon kan leva sig fram till ett tankemönster och skapa sin egen norm för vad som är rätt och fel och sätta sitt eget mått på sanningen.

Adam och Eva, de båda första människorna, gjordes till Skaparens avbild. Tvärtemot utvecklingsläras sätt att betrakta den tidiga människan var hon inte primitiv. Men som en följd av fallet började människan degenerera. Till att börja med var degenerationen knappt märkbar, men med tiden ökade takten mer och mer fram till idag. Tillbakagången var inte begränsad till människans fysiska kropp. Det var ett förfall på alla områden: fysiskt, mentalt, känslomässigt, andligt. Och degeneration kom inte bara över människan utan gällde hela skapelsen.

”Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder. Ändå finns det hopp om att också skapelsen skall befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet. Vi vet att hela skapelsen ännu samfällt suckar och vändas.” (Rom 8:20-22).

Degeneration omfattade inte bara människan utan också växt- och djurriket, ja, hela skapelsen. Vi fortsätter att skörda de fruktansvärda efterverkning-

arna av syndafallet.

Bibeln ger mycket få detaljer om den tidiga historien fram till tiden för syndafloden. Vi önskar ofta att fler detaljer var givna, men det är inte så. De få detaljer som ändå har getts är betydelsefulla och ger en överblick över människor och händelser. De här fåtaliga detaljerna tillåter oss att göra intelligenta gissningar om hur en mer fullständig bild skulle te sig. Vi kan arbeta på att fylla ut luckorna.

Som en följd av fallet började Adams kropp åldras och förfalla, och slutligen dog han fysiskt. Det sista vi läser om Adam är att han ”blev 930 år. Därefter dog han.” (1 Mos 5:5) Skeptiker som försöker hitta fel i Bibeln hävdar ibland att påståendet om Adams död vid 930 års ålder är en av många felaktigheter i Bibeln. De grundar detta påstående på vad Skaparen sa till Adam om att äta av den förbjudna frukten:

”Och Herren Gud gav mannen denna befallning: ’Du kan fritt äta av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont skall du inte äta, ty den dag du äter av det skall du döden dö.’” (1 Mos 2:16-17)

Skeptikern påpekar att Adam inte dog samma dag som han åt av den förbjudna frukten utan levde i mer än nio hundra år efteråt. Därför tror man att dessa utsagor är ett exempel på en felaktighet.

Det är emellertid skeptikern som har fel, inte Skaparen. Skaparen hade sagt att ”den dag du äter av det skall du döden dö.” I hebreiskan innebär uttrycks sättet ”döden dö” någonting starkt betonat. Skaparen var tydlig beträffande konsekvenserna, om Adam inte lydde. I hebreiskan lyder texten bokstavligen ”döende skall du dö”. Hebreiskan använder denna grammatiska konstruktion som ett idiomatiskt uttryck för att förmedla stark betoning. Samma mönster används på andra ställen i det hebreiska Gamla Testamentet.

Ett exempel som åskådliggör detta finns i en passage hos profeten Jesaja. Herren sa till Jesaja:

”Gå och säg till detta folk: ’Ni skall höra och höra, men inte förstå, och ni skall se och se, men inte begripa.’” (Jesaja 6:9)

Verben höra och se är kraftfulla i det hebreiska originalet. Bokstavligen lyder

hebreiskan: ”hörande skall ni höra och seende skall ni se.” Det var helt klart att de verkligen hörde och såg. När aposteln Paulus citerar det här avsnittet hos Jesaja återger han det:

”Gå till detta folk och säg: ’Även om ni hör, skall ni inte förstå, och även om ni ser, skall ni inte inse.’” (Apg 28:26)

Jesus citerade också samma Jesajaställe:

”På dem uppfylls Jesajas profetia: ’Även om ni hör skall ni inte förstå, och även om ni ser, skall ni inte se.’” (Matt 13:14)

Jesus predikade och predikade och predikade. Han utförde också under på under. De hörde verkligen och de såg verkligen! Vad Skaparen sa till Adam var: ”Du kommer absolut, förvisso, sannerligen, verkligen att dö.” Det var inte bara ett yttrande i förbigående som Skaparen nämnde för Adam utan ett med stort eftertryck.

När människan åt den förbjudna frukten upphörde hon i samma ögonblick att finnas till sådan som hon hade skapats. Hon dog. Människan hade skapats till att leva i harmoni med sin Skapare, i harmoni med andra, i harmoni med miljön och invärtes i harmoni med sig själv. Adam dog när han åt frukten. Det är sant att Adam, fast han var död, ännu ägde fysiskt liv, men även det var nu i förfall och resulterade slutligen även i fysisk död. Adam sådan han skapats att vara fanns inte mer. Adam dog – inte 930 år senare – utan samma dag. 930 år senare upplevde han förstas också den fysiska döden. Det faktum att ”döden”, som ordet användes av Skaparen, innebar mer än rent kroppslig död stämmer med Jesu yttrande när han sa: ”låt de döda begrava sina döda.” (Matt 8:22) Det är möjligt att vara kroppsligen vid liv och ändå vara andligen död, och därför död i jämförelse med människan sådan hon ursprungligen skapades.

Nu, efter fallet, måste man bli född på nytt för att återfå liv och bli mer än bara fysiskt levande. Jesus betonade detta mycket starkt så som det berättas för oss i hans samtal med Nikodemus, en av de stora judiska lärda på Jesu tid:

Bland fariséerna fanns en man som hette Nikodemus; en av judarnas rådsherrar. Han kom till Jesus om

Allt har skapats att leva i harmoni med varandra, två och fler. Att leva vitt och inte svart. Verkligheten idag är en blandning. Foto: DigitalVision.

natten och sade: "Rabbi, vi vet att det är från Gud du har kommit som lärare, ty ingen kan göra sådana tecken som du gör, om inte Gud är med honom." Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike." Nikodemus sade: "Hur kan en människa födas när hon är gammal? Inte kan hon väl komma in i moderlivet och födas en gång till?" Jesus svarade: "Amen, amen säger jag dig: Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike: Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av Anden är ande. Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt. Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som är född av Anden. Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt." (Joh 3:1-7)

Född på nytt

Hur blir man "född på nytt"? Vid fallet förändrades människans natur och detta har påverkat varje mänsklig varelse sedan dess. Alla människor har nu en naturlig böjelse att göra det som är fel snarare än det som är rätt. Vårt naturliga tillstånd är ett av uppror mot Skaparen. Vi är av naturen andligt döda och måste bli födda på nytt för att bli fullt ut levande igen i samma mening som Adam och Eva ursprungligen var det. Andligt liv kan bli en verklighet igen, även om full återupprättelse till fullkomlighet inte kommer att uppnås i det här livet. Ändå finns oerhörda förmaner att få redan här i livet för dem som verkligen är födda på nytt.

Hur kan man då bli född på nytt? Svaret ligger i att följa Skaparens recept för det. Skaparens recept finns i Frälsaren, hans enfödde Son.

"Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den om tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Inte sände Gud in Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Den som tror honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn. Och detta är domen: ljuset kom till världen och människorna älskade mörkret och inte ljuset, efter-

som deras gärningar var onda. Ty var och en som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas. Men den som lyder sanningen kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud." (Joh 3:16-21)

Skaparens recept är att tro Honom, bekänna våra synder för Honom och vända om från våra gamla ofruktbara vägar.

"Om du därför med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli frälst." (Rom 10:9)

Skaparen blev inte tagen med överraskning när människan föll; Han hade redan ordnat med en Frälsare.

Den fallna världen idag

Fastän uttrycket i hebreiskan ordagrant lyder att "döende skall du dö" och är en språklig fras för att kraftigt understryka ordet dö, kan det på samma gång ha en bokstavlig uppfyllelse. Samma dag som Adam åt frukten påbörjades i hans kropp den fortgående degenerativa dödsprocessen som till sist resulterade i bokstavlig fysisk död. Detta gäller även hela den efterkommande mänskligheten. Hela mänskligheten har fortsatt att degenerera ända sedan Adams och Evas syndafall. Nedärvda sjukdomar och missbildningar, uppkomsten av nya sjukdomar, miljöförstöring, minskad livslängd är bara alltför uppenbara företeelser och gäller alla människor.

Eftersom vi nu lever i en fallen värld är det lätt att gå i fällan och tro att vardagliga händelser, som inträffar i

en numera fallen värld på tillbakagång, är normala. Alltså godtar vi åldrande och död som "normalt", men det är det inte. Döden är onormal. Vi skapades inte för att dö. Man har rätt att gråta vid en begravning. Begravningar är en ständigt närvarande påminnelse om att vi lever i en värld som är fallen och stadd i förfall.

I det här kapitlet har vi sett att den bibliska bilden börjar med jordens två första människor som lever i en fullbordad och fullkomlig skapelse. Men sakernas tillstånd nu är uppenbart inte fullkomligt. Bibeln förklarar varför. Som ett resultat av fallet valde människan att förkasta Skaparens ord som sanningsgrund, och hela skapelsen kom in i en degenerationsprocess. Människan blev skapad men har sedan fallit och behöver nu en Frälsare, en Rädare. Och en Frälsare är given: Herren Jesus Kristus.

Denna artikel utgör kapitel två i boken "The Puzzle of Ancient Man" av Donald E. Chittick. Den är översatt av Gudrun och Bert Ringqvist. Boken har ISBN 0-9640978-1-8 och finns att köpa genom Genesis, t ex via hemsidan.

Noter

1. Francis Schaeffer, *The God Who Is There; Speaking historic Christianity into the twentieth century*. Chicago, InterVarsity Press, 1968
2. Francis Schaeffer, *He Is There and He Is Not Silent*
3. J. Vernon McGee, *How To Interpret The Scripture*
4. Bruce Bower, "Rational Mind Designs: Research into the ecology of thought treads on contested terrain" *Science News*, July 13, 1996, s 24-25
5. Henry Morris, *The Long War Against God: The History and Impact of the Creation/ Evolution Conflict*, Grand Rapids, Baker Book House, 1989. □

Har du upplevt något positivt (eller negativt) i frågorna om skapelse/evolution?

Ta kontakt med Mats Molén, så kan det du varit med om komma med i en bok (konfidentiellt med fingerade namn och platser – om så önskas) om just vad som händer när man jobbar med skapelsefrågorna.

Maila till mats.molen@swipnet.se eller skriv till: Vallmovägen 61, 903 52 Umeå

Vi är tacksamma för alla berättelser/beskrivningar. (Vi kan dock inte lova att just det du skriver om kommer med i boken – men vi vill hur som helst gärna veta vad du, eller någon du känner, har varit med om.)

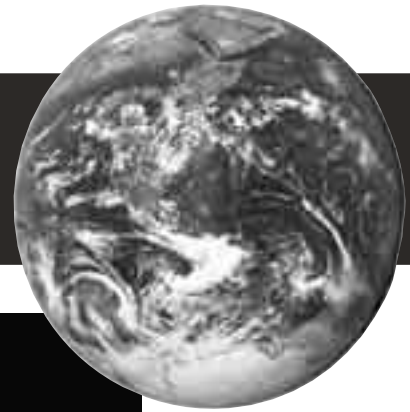

Foto:NASA.

STEPHEN HAWKING ÖVERGER TRON PÅ DEN SLUTGILTIGA TEORIN

Stephen Hawking, som varit en bland de mest optimistiska forskarna då det gäller att hitta den så kallade slutgiltiga teorin har nu börjat tvivla på densamma. Många framstående fysiker har arbetat med denna optimala teori ("the theory of everything") som man hoppats skulle förena alla naturens krafter - en dröm som redan Einstein hade.

Hawking har ända tills nyligen trott att det rört sig om en tidsfråga innan denna slutgiltiga teori skulle upptäckas, och att dess allmänna principer med tiden skulle bli begripliga för gemene man. "Då skulle vi alla - filosofer, naturvetare och andra - kunna delta i diskussionen om varför både vi själva och universum existerar. Om vi finner svaret på den frågan", fortsätter Hawking, "så har det mänskliga förnuftet firat sin absoluta triumf för då skulle vi känna Guds sinne." (Hawking 1988 "A Brief History of Time" Bantham Press, Storbritannien, i svensk översättning "Kosmos, en kort historik".)

Men nu har alltså Hawking börjat tvivla på denna fullständiga teori, och att det skulle vara möjligt att formulera teorin om universum i några slutgiltiga påståenden. Kanske kommer vi aldrig att känna Guds sinne och tankar, medger nu en av vår samtids, kanske mest lysande begåvningar.

Om man i sin forskning ofta rör sig ute i kosmos och frågorna om dess uppkomst, sammanhang och mening, är det säkert lätt att komma in på gudsbegreppet, vilket Hawking ofta gör. Och huruvida han kommit fram till att det finns en Gud, och om han på något sätt lärt känna Hans sinne råder det olika meningar om och ofta stor nyfikenhet på. I Scientific American berättas det om en frågestund efter en av Hawkings många välbesökta föreläsningar - om big bang, svarta hål, tiden och universum - då någon ställde, enligt Scientific American "den största av alla frågor" - "Finns det någon Gud?". Efter ett par minuters andlös tystnad i

auditoriet log Hawking lite grand och sa "Jag svarar inte på frågor om Gud".

Stephen Hawking lider av en obotlig nervsjukdom, vilken gör honom rullstolsbunden, och kan idag endast tala syntetiskt genom sin dator. När han för fyrtio år sedan drabbades av sjukdomen gav läkarna honom högst tre år kvar att leva. Men Hawking överlevde mot alla odds, har gjort en lysande forskarkarriär och är idag förmodligen världens mest berömde fysiker. Sin främsta forskning har Hawking gjort inom kosmologi och relativitetsteori. Verksam vid universitetet i Cambridge sitter han på den lärostol som en gång innehades av Isaac Newton.

Källor: New Scientist 2003 vol 177 apr 5 sid 34-35. Scientific American 2002 vol 286 nr 6.

HISKIAS TUNNEL BEKRÄFTAD

När den judiske konungen Hiskia upplevde hotet om ett belägrat Jerusalem, lät han säkra vattentillförseln genom att bygga en tunnel, som skulle leda vatten in i staden. Enligt biblisk kronologi beräknas tunneln ha byggts omkring 700 år före Kristus, och detta finns bland annat dokumenterat i 2 Kon 20 och 2 Krön 32.

Nu har en grupp forskare från "the Hebrew University" i Jerusalem med hjälp av moderna dateringsmetoder kommit fram till samma ålder. Det material man låtit datera är växter och trä, som bäddades in i det murbruk

som användes då tunneln uppfördes, samt de stalaktiter som bildats efteråt. På grund av de resultat man fått fram, ser man bibeltexterna om Siloamtunnelns konstruktion som historiskt tillförlitliga. Dateringen av tunneln ses också som en viktig nyckel att klarlägga teknologins genombrott inom detta område, då den är en av

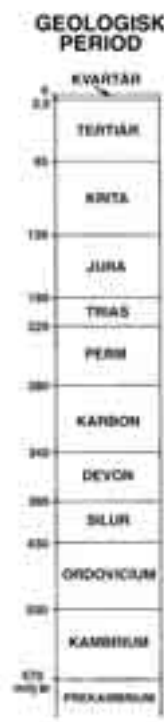
fortidens, längsta sammanhängande vattentunnlar.

Källor: Nature vol 425 sid 169-171. New Scientist 2003 vol 179 sept 13 sid 26.

DAGS ATT OMDATERA DEN GEOLOGISKA TIDSSKALAN

En samlad expertis från olika vetenskaper träffades nyligen i Washington DC för att planlägga arbetet med en mer tillförlitlig geologisk tidsskala. Den nuvarande, som börjar ha några år på nacken, är alltför bristfällig hävdar dessa experter från forskningsområden som massutdöenden, forntida klimat och olika dateringsmetoder. Det finns idag betydligt bättre teknik för åldersdateringar än det fanns då denna fastställdes, och då åldern av de sedimentära lager man utgick ifrån daterades.

Planerna är att uppätta ett internationellt nätverk där man kan samordna världens samlade resurser och lägga upp en databas med aktuella data från de undersökningar och dateringar som gjorts och görs. I nuläget har många

En geologisk tidsskala.

geologiska laboratorier ofta varken ekonomiska eller tekniska möjligheter för noggrannare undersökningar att exempelvis datera åldern på olika klippor. (Ofta beräknar man bara åldern genom att jämföra fossilen i ett klippblock genom att jämföra det med ett annat från ett redan ålderbestämt block.)

Det finns idag också många olika mätresultat från samma klippor, vilket lett till många diskussioner och konflikter olika forskare emellan. Med en noggrannare geologisk tidsskala hoppas man kunna lösa många av dessa problem. Om cirka femton år beräknas projektet med att fastställa en ny tidsskala vara klart. Vi emotser resultatet med stor förväntan, och hoppas höra mer om arbetet under resans gång.

Källor: Nature 2003 vol 425 sid 550-551. Science vol 302 sid 375.

STENÅLDERS-SKOR BÄTTRE ÄN MODERNA VANDRINGSKÄNGOR?

En tjeckisk professor i skoteknologi har låtit återskapa de skor som Ötzi, den så kallade "ismannen" bar. Det är nu tolv år sedan som Ötzis nedfrusna kropp hittades i Alperna, och daterades till 5300 år.

Skorna har sedan testats på långvandringar, upp till det pass i Alperna där Ötzis nedfrusna kropp hittades. Resultaten från dessa testvandringar visar att Ötzis skor, med björnskinssulor, flätade barksnören, och mjuk höstopplning, i mångt och mycket fungerade bättre för dessa långa alpina vandringar än moderna vandringsskor. De var bättre isolerade, och det mjuka höet fördelade pressen på foten

Förutom vattenhärdigheten står sig dagens vandringsskor slätt mot istidens dito. (Foto: Erik Österlund.)

och motverkade skoskav. Däremot höll de inte fötterna torra, att trampa i en vattenpöl uppges vara något av en shock, men fötterna blev dock snabbt varma igen, på grund av höet.

Källa: Science 2003 vol 301 sid 43.

NYUPPTÄCKT METEORITKRATER FÖRKLARAR LEGEND?

Ett kors i skyn, tillsammans med orden "I detta tecken skall du segra", gav Konstantin den store och hans här seger vid ett viktigt slag i början av 300-talet. Denne romerske kejsare är kanske mest känd just för att ha infört kristendomen i romarriket. Huruvida han nu verkligen var en from kristen eller en hycklande maktpolitiker har varit ett kontroversiellt ämne bland politikerna och har bedömts mycket olika. Den exakta sanningen är nog svår att få fram så här långt efteråt. Klart är att dock att det ledde till genomgripande förändringar av det antika samhället.

Sanningen om visionen i skyn lär vi nog heller aldrig veta. Men sedan romersk tid har en legend, om en fallande stjärna i den italienska bergskedjan Apenninerna, varit i omlopp. Men det eventuella ursprunget till legenden har varit en gåta. Nu tror sig dock en svensk geolog kunnat lösa gåtan. Tillsammans med några kollegor har han upptäckt en meteoritkrater i Sirente-området, just i Apenninerna. Prover från kraterns kant har daterats till början av 400-talet. Men forskarna medger att dateringen är en smula osäker, då även mindre mängder av senare material, som smutsat ner proverna kan ha gett en yngre ålder än den verkliga.

Så kanske fanns där ändå ett visst mått av sanning i legenden om Konstantin den stores vision. Faktum är ju att det i många legender finns en kärna av sanning, även om de ofta broderats ut och många detaljer kan ha ändrats genom att de berättats muntligt från generation till generation. Ifråga om legenden om den fallande stjärnan i Apenninerna, säger den svenske geologen Jens Ormo och hans team, att den innehåller förvånansvärt många och oväntade detaljer om

Vad var det Konstantin den store såg? Ett kors eller en fallande stjärna, eller ännu troligare en meteorit? Bakom de flesta legender finns en liten kärna av sanning.

vad som verkligen händer vid ett större meteoritnedslag. En italiensk tidning från 1898 skriver bland annat följande, då de återger en version av legenden:

"Helt plötsligt kom en ny stjärna, som aldrig setts förut och som var större än de andra, närmare och närmare... Människornas ögon såg på det ovanliga ljuset som växte sig starkare och starkare. Snart lyste stjärnan lika intensivt som solen. Ett otroligt bländande ljus genomströmmade himlen. Eklöven skälvde. Hela Sirente skakade."

Källa: New Scientist 2003 vol 177 jun 21 sid 13.

UTROTNINGSHOTADE JÄTTEGRODOR

"Dess fot är större än en handflata, den väger lika mycket som en katt och, för den som har anledning att hålla i någon, känns den som en ballong fylld med sand."

Så börjar National Geographic sin beskrivning av Goliatgrodan, världens största idag levande groda, som har sin hemvist längs några avlägsna floder i västra Afrika.

Det finns gott om fossil där djuren är betydligt större än de idag levande exemplaren, vilket tyder på ett gynnsammare klimat under den tid de levde. Även evolutionsforskare talar om högre luftfuktighet, som bidrog till att både djur och växter ofta blev mycket större än i våra dagar. Nog finns det enstaka exemplar ännu idag av jättearter hos slakten med för övrigt "normalastora" arter. Som Nya Zeelands jättegräshoppor och de landlevande jättekrabborna på julön - världens största landlevande, ryggradslösa djur, bara för att nämna ett par exempel. Men de förekommer dock i betydligt blygsammare omfattning än under forntiden. Så sällsynta är de att om det ryktas om någon sällsynt stor jättebläckfisk ("vanliga" jättebläckfis-

Fossil av ett utdött släkte pansargroddjur - *Seymouria* - från New Mexico, nu på Carnegie Museum i Pittsburgh, USA. Just detta släkte var cirka 50 centimeter lång, något större än Goliatgrodan. En del pansargroddjur var dock betydligt större. Alla de så kallade pansargroddjuren är idag utdöda, och enligt Nationalencyklopedin är övergången till moderna groddjur mycket dåligt representerade av fossil. Det "äldsta" kända stjärtlösa groddjuret och den "äldsta" salamandern är helt moderna i formen (enligt evolutionsteorin daterade till 185 och 150 miljoner år före nutid.) Enligt Nationalencyklopedin måste de leda sitt ursprung från grupper som "inte är kända efter paleozoikums slut för 245 miljoner år sedan", och vidare att "Den långa tidsluckan är praktiskt taget tom på kända möjliga mellanformer". (Foto: Mats Molén.)

kar finns förvisso) eller liknande nere i havsdjupen så bidrar det genast till världspressens intresse. Och som bekant är dylika "monster" ett populärt tema för äventyrsböcker och dito filmer.

Beträffande den sentida arten av jättegroda - *Conraua goliath* - är existensen allvarligt hotad, då de biotoper där den lever försvinner i snabb takt. Bland annat på grund av avverkning, och att grodorna fångas till föda. Nu har dock Kameruns myndigheter tillsammans med ett par andra organisationer uppmärksammat problemet och försöker skydda de områden där grodorna lever. Vi får hoppas på att de kommer att lyckas.

Källa: National Geographic 2003 vol 203 juni "Geographica".

JÄTTEGNAGARE I VENEZUELA

Fossil från en jättegnagare, som sägs vara en avlägsen släkting till marsvinen, har hittats i Venezuela. Denna bjässe till gnagare, stor som en ko och med en kroppsvikt på ungefär 700 kilo, har tidigare varit känd från fossila tänder och benfragment, men nu har ett nästan komplett skelett hittats.

Venezuela är hemvist även för dagens största gnagare, kapybaran eller det så kallade jättesvinet (som

Trots sitt harlika utseende sorterar inte maran, eller den så kallade pampasharen, biologiskt under hardjuren utan under marsvinen. (Mara på Ölands djurpark. Foto: Mats Molén.)

biologiskt sett inte har något med grisar att göra). Trots en vikt på upp till 75 kg och en kroppslängd mellan 1-1,5 meter ter sig detta djur litet jämfört med den fossila jättearten. Riktigt små i jämförelse ter sig de nutida sagda släktingarna, marsvinen med sina 20-40 centimer, för oss mest kända som sällskapsdjur.

I vilt tillstånd lever marsvinen i varierande miljöer, från havsytan upp till 4200 meter över havet, uppe i Anderna. De håller samman i små grupper, som bosätter sig i hålor i marken. Något större än det "egentliga marsvinet" är den till marsvinsfamiljen hörande maran, som kan bli 70-75 cm. lång (förutom den 4 cm långa svansen). Även maran lever i Sydamerika, i torra gräsområden i centrala Argentina.

Källor: New Scientist 2003 vol 179 sid 30.

MODERNT TANDBETT HOS ÄLDSTA HAJEN

Med ett modernt tandbett och taggar på bröstfenorna utgör en fossil haj, från New Brunswick vid kanadensiska östkusten, ett utomordentligt intressant fynd. Att fossilet dessutom daterats till 409 miljoner år, och därmed klassas som 15 miljoner år äldre än något tidigare hajfossil, ökar givetvis intresset bland forskarna.

Likt nutida hajar hade den fossila New Brunswick-hajen olika tandrader bakom varandra, vilket ger hajen dess karaktäristiska och beryktade, skräckinjagande utseende. I själva verket är det endast den yttre, eller några av de yttre raderna

För att djur och växter skall förvandlas till fossil måste mycket speciella omständigheter råda. Denna nutida haj som spolats upp på stranden i Nova Scotia, för ett tiotal år sedan, äts troligen upp av havsfåglar eller småkryp. Såvida den inte bara ruttade bort där på stranden. (Foto: Mats Molén.)

Modell på San Diego Seaworld i Kalifornien, av fossil käke från den största fossila hajarten. Hela hajens längd beräknas till 12,5 meter. Dagens vithaj, som räknas till samma släkte, blir upp till 8 meter. De nutida valhajarna blir dock ännu längre. (Foto: Mats Molén.)

som är funktionella. De inre tandraderna utgörs av ersättningstånder som faller fram när yttertänderna slitits ned eller lossnat. Dessa förnyas livet igenom. Hos valhagen (världens längsta fisk) kan det röra sig om upp till 300 tänder.

Taggar på bröstfenorna är dock inget man hittar hos nutida hajar. Man har heller inte funnit dem tidigare hos fossila hajar. Däremot har man funnit dem hos andra fossila fiskar. Bland annat hos taggpansarhagen, en idag utdöd grupp fiskar, som enligt evolutionsteorin levde för runt 440-245 miljoner år sedan. Tidigare räknades dessa, likt hajarna till broskfiskarna. Men då man funnit äkta benvävnad hos dem, och även fjäll liknande dem hos benfiskar, räknas de numera till dessa. Karakteristiskt för denna fiskgrupp var att de hade en hel rad pariga fenor mellan bröst- och bukfenorna. Förutom stjärtfenan hade alla fenorna en kraftig tagg i framkanten.

Denna tagg gör nu att evolutionsforskarna funderar över släktskapet mellan dessa benfiskar och tidiga hajar. Men ser vi runt omkring oss kan vi finna många yttre, gemensamma attribut hos många andra, för övrigt väldigt olika djur, fiskar och fåglar. Det behöver i sig inte tyda på något släktskap. Benfiskar bevaras också bättre som fossil än broskfiskar (hos hajar är det oftast tänderna man hittar som fossil). Därför vet vi inte hur vanligt det var med fentaggar hos forntidens hajar. Inte heller hos andra forntida fiskar. Mycket av forntidens fiskvärld har ju gått förlorat.

Källor: Nature 2002 vol 425 sid 501-504, New Scientist 2003 vol 180 okt 4 sid 21.

FOSSILA SPINDLAR MED MODERNT SNITT

I Rhynie Chert i Skottland har forskarna hittat lockespindlar med mycket välbeva-

rade inre organ. Bland annat rör det sig om förgrenade kanaler för luftstrupen, så kallade rörtrakéer. Med en datering på 400 miljoner år utgör dessa de klart äldsta tecknen för detta andningssätt hos något leddjur. (Allt enligt evolutionsteorin och den geologiska tidskalan...) Rhynie Chert anses vara den äldsta välbevarade landmiljön, och förutom spindlar och kvalster har även kärlväxter, svampar och alger bevarats här som fossil. Fossilerna har bevarats genom utfällning av kiseldioxid, och forskarna tror att Rhynie Chert en gång i tiden var en våtmark i en område med varma källor.

Fossil av lockespindlar, som utgör en egen ordning av spindeldjur, är det annars ont om. Idag har lockespindlarna en världsvid utbredning och indelas i 4500-5000 olika arter, varav cirka 20 i Sverige. Karakteristiskt för lockespindlarna är deras runda små kroppar och hos många arter, de långa och tunna benen. Kroppslängden varierar mellan 1-22 millimeter. Andningen sker som sagt med hjälp av så kallade rörtrakéer, vilka man nu hittat som fossil i välbevarade skotska lockespindlar. Spindlar som visat sig överraskande lika de nutida, trots den "höga åldern".

Källa: Nature 2003 vol 425 sid 916.

PROJEKT STEVE ELLER EVE?

Discovery Institute - en av många skapelseföreningar i USA - har nyligen sammanställt en lista på 100 skapelse-troende forskare med olika doktorsgrader. Som ett motdrag mot detta har den kända antikreationistföreningen NCSE - National Center för Science Education - presenterat "Project Steve" där 224 evolutionsforskare som bär någon variant av namnet Steve skrivit under.

Med projektet, som är en tribut till den nyligen bortgångne Harvardprofessorn och evolutionsförespråkaren Stephen Jay Gould, vill man visa att man vida överglänsar i antalet forskare, genom att visa fram så många bara med namnet Steve. På "Discovery Institute" är man dock inte särskilt imponerad av en dylik lista. "Inom vetenskap bestäms inte sanning utifrån majoriteten av rösterna, säger deras talesman till tidskriften Science, som låter hans ord få avsluta sin lilla notis som rapporterar om listorna.

Källa: Science 2003 vol 299 sid 1181.

STOD JORDBRUKETS VAGGA I NYA GUINEA?

Nya Guinea betraktas idag knappast

som ett teknologiskt framstående samhälle. Nu hävdar dock några arkeologer att detta var ett av världens första jordbruksområden. Att jordbruket startade här vid ungefär samma tidpunkt som i Gula flodens dalgång i Kina, och i den så kallade "fruktbara halvmånen" i Mesopotamien, som vanligen betraktas som jordbrukets vagga.

Nu är teorin om ett tidigt jordbruk på Nya Guinea inte helt ny. Men nya fynd har gjorts som tydligt visar hur man bearbetade marken för sådd och skörd, bland annat genom vattenreglering, vilket har fått forskarna att stadfästa Nya Guinea som en av historiens första platser för växtodling. Dessa fynd motsäger den gängse uppfattningen att det forntida jordbrukets utveckling alltid följdes av stadsbildning och hierarkiska samhällsbildningar.

Men kanske gör man här ett grundläggande tankefel, då man utgår från att människans kapacitet till såväl odling, som handel, urbanisering och andra mänskliga färdigheter alltid följt ett visst utvecklingsmönster. Den stora frågan bland antropologerna är ofta vad som fick människan att från första början söka sig tillsammans till mer bofasta platser och leva i mer organiserade samhällen. Detta efter att under flera hundra tusen år, leva till synes planlöst ute på stäpperna eller som primitiva grottmänniskor. Att, som i exempelvis BBC's satsningar på sina "Cavemen-program", dra genom skogarna som skrånande vildar efter något eftertraktat byte.

Sett ur den skapelsetroendes perspektiv behärskade redan Adam konsten att bruka marken, förmodligen till fulländning. En kunskap som sedan gick i arv, även till Noas ättlingar då de flyttade ut över jorden. För en del folkgrupper föll den kunskapen kanske mer eller mindre i glömska, speciellt för dem som nådde kargare områden. Men för andra, som slog sig ner i ett gynnsammare klimat, bör det varit naturligt att odla marken.

Den bibliska historiebeskrivningen rymmer inte heller en lång period av planlös livsföring, innan människan blev tillräckligt intelligent för att förstå hur hon skulle odla marken och på så sätt skaffa sitt uppehälle. Vilket ger ett helt annat perspektiv än det evolutionistiska, både på de nyupptäckta fynden på Nya Guinea, som på andra arkeologiska fynd kopplade till forntidsmänniskans migration över jorden.

Källa: New Scientist 2003 vol 177 jun 28 sid 20.

Stoppdatum

för artiklar i GENESIS

nr 2 2004, 1 maj – nr 3 2004, 1 sep

Skribenter i detta nummer:

Målsättning för utgivningstider för Genesis

Nr 1 – före mars månads utgång

Nr 2 – före juli månads utgång

Nr 3 – före oktober månads utgång

Nr 4 – före december månads utgång

Efterbeställningar!

Det mesta av arbetet på tidningen sköts ideellt. När du gör en efterbeställning av äldre nummer av Genesis räkna med att det kan ta några veckor. Vi försöker se till att ingen skall behöva vänta längre än 4 veckor. Undrar du över din beställning? Ring Sinikka Ekfjorden 031/883254.

Stöd Genesis – annonsera!

Om Du sätter in en annons i GENESIS kommer den inte bara att vara aktuell just för tillfället utan under flera års tid! Ring till vår redaktör i Hallsberg och beställ plats! Erik Österlund, tel 0582/16575. Adress: PI 5062 B, 69492 Hallsberg. E-mail: erik.osterlund@elgon.t.se

Annonspriser

1/1 sida 2200 kr, 1/2 sida 1100 kr, 1/4 sida 650 kr, 1/8 sida 350 kr, 1/16 sida 250 kr, 1/32 sida 200 kr, minipris 150 kr

Webbplats för Genesis: www.genesis.nu

På grund av kraftiga portohöjningar har tyvärr priset ökat för prenumeranter i våra nordiska grannländer

Postgiro och pris i våra grannländer!

Inga besvär med växlingsavgifter o dyl, enkelt att prenumerera!

Prenumerationsavgiften i respektive lands valuta:

Danmark: 170 kr (130kr för studerande). *Danskt postgiro: 2 92 15 61*

Finland: 19 euro (15 euro för studerande). *Postgiro: 800011-70845334*

Norge: 170 kr (130 kr för studerande). *Norskt postgiro: 7877.08.18744*

OBS!!! Vid beställning av böcker, gamla nummer av Genesis el dyl över postgiro i Danmark, Finland eller Norge: Räkna ut det ungefärliga priset i svenska kronor och lägg till 2 euro/20 kronor. Vi får nämligen betala en hög avgift (50:-) per överföring när vi får pengarna till svenskt postgiro!

Donald E Chittick är fil dr i fysikalisk kemi och har undervisat vid universitet och gymnasium. Han är författare till artiklar och böcker och föreläser om skapelse-evolution. Dessutom engagerad i ekologiska frågor och alternativa energikällor.

Kevin L. Anderson är ny direktor för CRS Van Andel Creation Research Center. Han är fil dr i mikrobiologi, varit bitr professor vid Mississippi State University och forskare i mikrobiologi på USDA/ARS-NSRIC. Han har omfattande kunskaper inom mikrobiologi, biokemi och molekylärgenetik.

Mats Molén, är ämneslärare i biologi och har två fil kand (Umeå universitet) och en M Sc (York University) i naturvetenskapliga ämnen.

Gunnel Molén har studerat geovetenskap. Arbetar med Mats Molén på skapelsecentret i Umeå.

Johan Stenberg är doktorand vid Inst. Ekologi och Geovetenskap, Umeå. Han studerar evolutionen av 'växt-djur'-interaktioner i tid och rum.

Bernt Lindberg är docent i kemi. Han har skrivit flera artiklar i Genesis och är speciellt intresserad av vetenskapsfilosofi.

EXTRAPRIS!!!

BESTÄLL EXTRA NR av nr 1 -04. INKL PORTO:

1 ex 30 kr, 2 ex 53 kr, 3 ex 70 kr, 4 ex 80 kr,

5 ex 90 kr, 9 ex 120 kr.

Sätt in på pg 295588-8 så kommer de på posten.

Prenumerationsavgiften

för "GENESIS - en tidning om ursprung" är endast 130 kr (stud: 95 kr).

Tillägg för porto i Europa är 60 kronor och utanför Europa 100 kronor .

Pgnr: 29 55 88-8 (Sverige)

Vill man ytterligare stödja verksamheten kan man, förutom att bara prenumerera, bli **medlem i Föreningen Genesis**. Medlemsavgiften är 100 kr per år (studerande: 50 kr). Begär föreningens stadgar!

Avsändare:
GENESIS,
Sunknäsv. 26
793 40
INSJÖN

Sprid tidningen till nya prenumeranter!

Betala din prenumeration för 2004 nu!

Ta inbetalningskortet som medföljer denna tidning eller ta ett på posten. Du kan också betala via Internet till GENESIS pg 295588-8. 95 kr. Ange prenumeration för 2004 och glöm inte namn och adress.

Hur vet du att du betalt din prenumeration?

Längst upp till höger på adressen här ovan i högra hörnet står en bokstav och två siffror. Första tecknet visar om du är Prenumerant, Medlem, Skola mm Andra tecknet visar det år för prenumerationen, t ex 1 = 2001, 2 = 2002 Tredje tecknet visar om Du är medlem och i så fall vilket år Du betalade medlemsavgiften senast. N står för ej medlem. Har du prenumerationsfrågor kan du ringa Pär Andersson 0247-40609 på kvällstid.

Beställ extranummer av GENESIS

nr 1 -88, nr 1, 3, 4 -89, nr 1, 3, 4 -91, nr 1, 2 -92, nr 3, 4 -93, nr 1-4 -94, nr 2-4 -95, nr 1-4 -96, nr 1-4 -97, nr 2-4 -98, nr 1-4 -99, nr 2-4 -00, nr 1-4 -01, nr 1-4 -02, nr 1-4 -03: 25 kr/st. Lägg till porto + exp.avg: 1-3 tidningar: 15 kr. 4 eller fler portofritt. Hela årgångar kostar normalt inkl porto 100:-. **Betala in på vårt pg 29 55 88-8 (till GENESIS)** och ange din beställning på talongen. För PRENUMERATION är priset 130 kr (95 kr för stud.) för 2002 (i Sverige). Beställ prenumeration genom att **betala in på vårt postgiro.**

OBS! Adressändringar

görs till **tel 0247-40609**
Pär Andersson,
Sunknäsv, 26 793 40 INSJÖN
par.andersson@mbox3.swipnet.se

Föredrag – Seminarier – Undervisning

Flera av medlemmarna i FBS kan i mån av tid hålla föredrag om ursprungsfrågor i olika grupper, på skolor, universitet, kyrkor och olika offentliga platser. Alla föredragshållare an knyter till frågor som rör Bibeln och dess trovärdighet.

Ring och boka!

Föreläsningar med Mats Molén:
19-21/3 Rättvik, 26-28/3 Bergsjö, 14-15/4 (16/4, 20-21/4?) Stockholm, 16/4-18/4 Tibro, 19/4 Alingsås, 20/4 Skövde, 15-16/7 Piteå havsbad, 17-19/9 Stockholm

Följande personer finns till förfogande:

Namn	Ämne	Telefon
Vesa Annala vesa.annala@telia.com	Naturvetenskap, teologi	0410/41792 070/5765319
Anders Gärdeborn gardeborn@telia.com	Bibeln och naturvetenskap	021/221 81
Mats Molén mats.molen@swipnet.se	Naturvetenskap, biologi, geologi	090/138466
Lennart Ohlsson	Allmänt om naturvetenskap	090/178833
Göran Schmidt goran.schmidt@gothnet.nu	Naturvetenskapen & kristen tro	031/403089
Krister Renard krister.renard@telia.com	Tro och vetande	018/254294

Prenumeration och beställn. till Finland!

Postgirot i Finland ger oss inte din adress och dina meddelanden från postgiroinbetalningskortet, t ex vad du beställt. Endast ditt namn och hur mycket du betalt till oss får vi veta. **Därför** måste du **samtidigt med din inbetalning** på postgirot **skicka ett brev till Genesis, c/o Pär Andersson, Sunknäsv. 26, 79340 Insjön, Sverige.** eller e-mail: genesis.prenumeration@swipnet.se **Meddela: 1.** Namn och adress **2.** Vad du beställt. **3.** Summan och datum för inbetalningen.